

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2018/1861

frá 28. nóvember 2018

um stofnsetningu, rekstur og notkun Schengen-upplýsingakerfisins (SIS) á sviði landamæraeftirlits og um breytingu á samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins og um breytingu og niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 1987/2006

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum b- og d-lið 2. mgr. 77. gr. og c-lið 2. mgr. 79. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð [\(1\)](#),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Schengen-upplýsingakerfið (SIS) er nauðsynlegt tæki til að beita ákvæðum Schengen-réttarreglnanna eins og þær eru felldar inn í ramma Evrópusambandsins. Schengen-upplýsingakerfið er ein mikilvægri jöfnunaraðgerð sem miðar að því að viðhalda fyllsta öryggi innan svæðis frelsis, öryggis og réttlætis í Sambandinu með því að styðja við samstarf lögbærra innlendra yfirvalda um aðgerðir, einkum landamæravarða, lögreglu, tollýfirvalda, innflytjendayfirvalda og yfirvalda sem bera ábyrgð á því að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum.
- 2) Schengen-upplýsingakerfinu var upphaflega komið á fót samkvæmt ákvæðum IV. bálks samningsins frá 19. júní 1990 um framkvæmd Schengen-samkomulagsins frá 14. júní 1985 milli ríkisstjórna ríkja Benelúx-efnahagssambandsins, Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands um afnám í áföngum á eftirliti á sameiginlegum landamærum [\(2\)](#) (samningurinn um framkvæmd Schengen-samkomulagsins). Framkvæmdastjórninni var falið að þróa aðra kynslóð Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 2424/2001 [\(3\)](#) og ákvörðun ráðsins 2001/886/DIM [\(4\)](#). Því var síðar komið á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1987/2006 [\(5\)](#) og ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM [\(6\)](#). Schengen-upplýsingakerfið II kom í stað Schengen-upplýsingakerfisins sem komið var á fót samkvæmt samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins.
- 3) Þremur árum eftir að Schengen-upplýsingakerfið II var tekið í notkun lét framkvæmdastjórnin fara fram mat á kerfinu í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1987/2006 og ákvörðun 2007/533/DIM. Framkvæmdastjórnin lagði 21. desember 2016 fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrsluna um matið á annarri kynslóð Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) í samræmi við 24. gr. (5. mgr.), 43. gr. (3. mgr.) og 50. gr. (5. mgr.) reglugerðar (EB) nr. 1987/2006 og 59. gr. (3. mgr.) og 66. gr. (5. mgr.) ákvörðunar 2007/533/DIM, ásamt meðfylgjandi vinnuskjali framkvæmdastjórnarinnar. Tilmælin sem fram koma í þeim skjölum ættu að endurspeglast, eftir því sem við á, í þessari reglugerð.
- 4) Þessi reglugerð myndar lagagrundvöll fyrir Schengen-upplýsingakerfið að því er varðar málefni sem falla undir gildissvið 2. kafla V. bálks þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1862 [\(7\)](#) myndar lagagrundvöll fyrir Schengen-upplýsingakerfið að því er varðar málefni sem falla undir gildissvið 4. og 5. kafla V. bálks þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 5) Þótt lagagrundvöllur fyrir Schengen-upplýsingakerfið samanstandi af aðskildum gerningum hefur það ekki áhrif á þá grundvallarreglu að Schengen-upplýsingakerfið er eitt upplýsingakerfi og ætti að starfrækja sem slíkt. Það ætti að taka til eins netkerfis landskrifstofa sem nefnast SIRENE-skrifstofurnar til þess að tryggja skipti á viðbótarupplýsingum. Því ættu tiltekin ákvæði þessara gerninga að vera samhljóða.
- 6) Nauðsynlegt er að tilgreina markmið Schengen-upplýsingakerfisins, tiltekna þætti tæknilegrar högunar þess og fjármögnun þess, setja reglur varðandi rekstur þess og notkun enda á milli og skilgreina skiptingu ábyrgðar. Einnig er nauðsynlegt að ákvarða þá flokka gagna sem færa á inn í kerfið, tilganginn að baki innfærslu gagnanna og vinnslu þeirra og viðmiðanir varðandi innfærslu þeirra. Einnig er þörf á reglum um eyðingu skráninga, þau yfirvöld sem hafa aðgangshéimild að gögnunum, notkun lífkennaupplýsinga og að ákvarða nánar reglur um persónuvernd og gagnavinnslu.

- 7)Skráningar í Schengen-upplýsingakerfinu hafa aðeins að geyma þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að hægt sé að bera kennsl á einstakling og grípa til aðgerða. Aðildarríkin ættu því að skiptast á viðbótarupplýsingum sem varða skráningar þegar nauðsyn krefur.
- 8)Schengen-upplýsingakerfið felur í sér miðlægt kerfi (Central SIS) og landsbundin kerfi. Í landskerfunum getur verið afrit af gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins, í heild eða að hluta, sem tvö eða fleiri aðildarríki geta deilt með sér. Í ljósi þess að Schengen-upplýsingakerfið er mikilvægasta tækið til upplýsingaskipta í Evrópu til þess að tryggja öryggi og skilvirka landamærastjórnun er nauðsynlegt að tryggja órofinn rekstur þess á miðlægum og landsbundnum vettvangi. Fylgjast ætti náið með aðgengileika Schengen-upplýsingakerfisins á miðlægum vettvangi og á vettvangi aðildarríkjanna og skrá ætti sérhvert tilvik þegar kerfið er óaðgengilegt endanlegum notendum og gefa hagsmunaaðilum á innlendum vettvangi og á vettvangi Sambandsins skýrslu um það. Sérhvert aðildarríki ætti að koma á fót varaeiningu fyrir landsbundið kerfi sitt. Aðildarríkin ættu einnig að tryggja órofinn tengjanleika við miðlæga Schengen-upplýsingakerfið með því að hafa tvöfalda, raunverulega og landfræðilega aðskilda tengipunkta. Reka ætti miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið með þeim hætti að starfsemi þeirra sé tryggð allan sólarhringinn alla daga vikunnar. Af þeirri ástæðu ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa (eu-LISA)), sem var komið á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1726 [\(8\)](#), að koma til framkvæmda tæknilausnum til að efla órofinn aðgengileika Schengen-upplýsingakerfisins, með fyrirvara um óháð mat á áhrifum og kostnaðar- og ábatagreiningu.
- 9)Nauðsynlegt er að viðhalda handbók sem inniheldur ítarlegar reglur um skipti á viðbótarupplýsingum varðandi þær aðgerðir sem skráningar kalla á að beitt verði („SIRENE-handbókin“). SIRENE-skrifstofurnar ættu að tryggja skjót og skilvirk skipti á slíkum upplýsingum.
- 10)Til þess að tryggja skilvirk skipti á viðbótarupplýsingum, m.a. um aðgerðir sem tilgreint er í skráningum að grípa skuli til, er við hæfi að efla starfsemi SIRENE-skrifstofanna með því að tilgreina kröfur varðandi fyrirbyggjandi tilföng og notendabjálfun og svörunartíma fyrirspurna frá öðrum SIRENE-skrifstofum.
- 11)Aðildarríkin ættu að tryggja að starfsfólk SIRENE-skrifstofu þeirra búi yfir þeirri tungumálakunnáttu og þekkingu á viðeigandi lögum og málsmeðferðarreglum sem því er nauðsynleg til að geta unnið verkefni sín.
- 12)Til þess að geta notið til fulls ávinnings af virkni Schengen-upplýsingakerfisins ættu aðildarríkin að tryggja að endanlegir notendur og starfsfólk SIRENE-skrifstofanna fái með reglubundnum hætti þjálfun, m.a. varðandi gagnaöryggi, persónuvernd og gæði gagna. SIRENE-skrifstofurnar ættu að koma að þróun þjálfunaráætla. Eftir því sem unnt er ættu SIRENE-skrifstofurnar einnig að skipuleggja starfsmannaskipti við aðrar SIRENE-skrifstofur a.m.k. árlega. Aðildarríkin eru hvött til að gera viðeigandi ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir að færni og reynsla tapist vegna starfsmannaveltu.
- 13)Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa (eu-LISA) annast rekstrarstjórnun miðlægra hluta Schengen-upplýsingakerfisins. Til þess að gera stofnuninni kleift að setja nauðsynlegt fjármagn og mannafla í að sinna öllum þáttum rekstrarstjórnunar miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins og fjarskiptavirkisins ætti að setja ítarlega fram verkefni hennar í þessari reglugerð, einkum að því er varðar tæknilega þætti skipta á viðbótarupplýsingum.
- 14)Með fyrirvara um ábyrgð aðildarríkjanna að því er varðar áreiðanleika gagna sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið og hlutverk SIRENE-skrifstofanna sem samræmingaraðila að því er varðar gæði ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa að bera ábyrgð á því að efla gæði gagna með því að taka upp miðlægt eftirlitstæki fyrir gæði gagna og leggja með reglubundnu millibili skýrslur fyrir framkvæmdastjórnina og aðildarríkin. Framkvæmdastjórnin ætti að gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um þau vandamál varðandi gæði gagna sem upp hafa komið. Til að auka enn frekar gæði gagna í Schengen-upplýsingakerfinu ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa einnig að bjóða landsbundnum þjálfunaraðilum þjálfun í notkun Schengen-upplýsingakerfisins og, eftir því sem mögulegt er, SIRENE-skrifstofunum og endanlegum notendum.

- 15) Til þess að gera kleift að hafa betra eftirlit með notkun Schengen-upplýsingakerfisins og til þess að greina þróun varðandi álag af völdum fólksflutninga og landamæra stjórnum ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa að vera fær um að þróa getu, byggja á nýjustu tækni, til að leggja tölfræðilegar upplýsingar fyrir aðildarríkin, Evrópuþingið, ráðið, framkvæmdastjórnina, Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Löggæslusamvinnustofnunina (Europol)) og Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu (Landamæra- og strandgæslustofnunina) án þess að heilleika gagna sé stofnað í hættu. Af þeim sökum ætti að koma á fót miðlægu gagnasafni. Þær tölfræðilegu upplýsingar, sem varðveittar eru í eða fengnar eru úr gagnasafninu, ættu ekki að innihalda persónuupplýsingar. Aðildarríkin ættu að miðla tölfræðilegum upplýsingum um nýtingu réttarins til aðgangs, leiðréttingar á óáreiðanlegum gögnum og eyðingar gagna, sem geymd eru með ólögætum hætti, innan ramma samstarfs eftirlitsyrivalda og Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar samkvæmt þessari reglugerð.
- 16) Taka ætti upp nýja gagnaflokk í Schengen-upplýsingakerfinu til þess að gera endanlegum notendum kleift að taka upplýstar ákvarðanir á grundvelli skráningar án þess að tapa tíma. Því ættu skráningar vegna synjunar um komu og dvöl að innihalda upplýsingar um ákvörðunina sem skráningin grundvallast á. Enn fremur ætti skráningin, í því skyni að auðvelda það að bera kennsl á fólk og greina það þegar einstaklingur gengur undir mörgum mismunandi nöfnum, þegar slíkar upplýsingar liggja fyrir, að innihalda vísun til persónuskilríkja viðkomandi einstaklings eða númers þeirra og afrit af þeim, í lit ef mögulegt er.
- 17) Lögbær yfirvöld ættu að geta, þegar slíkt er algerlega nauðsynlegt, fært inn í Schengen-upplýsingakerfið sértækar upplýsingar sem varða sérstök varanleg, líkamleg einkenni á einstaklingi, s.s. húðflúr, merki eða ör.
- 18) Færa ætti öll viðeigandi gögn, ef þau liggja fyrir, einkum eiginnaframt viðkomandi einstaklings, inn þegar skráning er stofnuð til þess að lágmarka hættu á fólkskum niðurstöðum og óþarfa aðgerðir.
- 19) Schengen-upplýsingakerfið ætti ekki að geyma nein þau gögn sem eru notuð til að framkvæma leitir, þó með þeirri undantekningu að haldnar eru aðgerðaskrár (e. logs) til að sannreyna hvort leit sé lögmat, fylgjast með lögmæti gagnavinnslunnar, vegna eigin eftirlits og til að tryggja eðlilega starfsemi landskerfanna, svo og heilleika og öryggi gagna.
- 20) Hægt ætti að vera að vinna lífkennaupplýsingar í Schengen-upplýsingakerfinu til að stuðla að því að bera megi kennsl á hlutaðeigandi einstaklinga með áreiðanlegum hætti. Innfærsla ljósmynda, andlitsmynda eða fingrafaragagna í Schengen-upplýsingakerfið og notkun slíkra gagna ættu að takmarkast við það sem nauðsynlegt er til að ná settum markmiðum, vera heimilud í lögum Sambandsins, samræmast grundvallarréttindum, þ.m.t. hagsmunum barnsins, og ættu að vera í samræmi við lög Sambandsins um persónuvernd, m.a. viðeigandi ákvæði um persónuvernd sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Í sama augnamiði, til að koma í veg fyrir óþægindi sem stafa af því að röng kennsl séu borin á fólk, ætti einnig að vera unnt að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu um einstaklinga sem verða fyrir því að kenni þeirra er misnotað, sbr. þó viðeigandi verndarráðstafanir, að fengið sé samþykki þess, sem á hlut að máli, fyrir hverjum flokki gagna, einkum lófaförum, og strangar takmarkanir á því í hvaða tilgangi vinnsla slíkra persónuupplýsinga er lögmat.
- 21) Aðildarríkin ættu að gera nauðsynlegar tæknilegar ráðstafanir til þess að í hvert sinn sem endanlegir notendur hafa rétt til að framkvæma leit í landsbundnum löggæslu- og innflytjendagagnagrunni leiti þeir einnig samhliða í Schengen-upplýsingakerfinu, sbr. þó meginreglurnar í 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/680 (9) og 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 (10). Þetta ætti að tryggja að Schengen-upplýsingakerfið virki sem helsta jöfnunaraðgerðin á svæðinu án landamæravörslu á innri landamærum og taki betur á afbrotastarfsemi sem nær yfir landamæri og hreyfanleika afbrotamanna.
- 22) Í þessari reglugerð ætti að setja fram skilyrði fyrir notkun fingrafaragagna, ljósmynda og andlitsmynda til að bera kennsl á einstaklinga og sannprófa deili á þeim. Í upphafi ætti aðeins að nota andlitsmyndir og ljósmyndir til þess að bera kennsl á einstaklinga á opinberum landamærastöðvum. Slík notkun ætti að vera með fyrirvara um skýrslu framkvæmdastjórnarinnar sem staðfestir að tæknin sé tiltæk, áreiðanleg og tilbúin til notkunar.

- 23) Heimilt ætti að vera að leita í fingrafaragögnum sem eru geymd í Schengen-upplýsingakerfinu á grundvelli fullkominna eða ófullkominna fingrafara eða lófafara sem finnast á vettvangi afbrots ef hægt er að sýna fram á að mjög miklar líkur séu á því að þau tilheyri manni sem hefur framið alvarlegt afbrot eða hryðjuverk, að því tilskildu að leit fari fram samtímis í viðeigandi landsbundnum fingrafaragagnagrunnum. Beina ætti sérstakri athygli að því að setja gæðastaðla um geymslu lífkennaupplýsinga.
- 24) Ef ekki er hægt að staðfesta deili á einstaklingi með öðrum aðferðum ber að nota fingrafaragögn til að freista þess að bera kennsl á hann. Í öllum tilvikum ætti að vera heimilt að bera kennsl á einstakling með því að nota fingrafaragögn.
- 25) Aðildarríkin ættu að eiga þess kost að tengja saman skráningar í Schengen-upplýsingakerfinu. Þó að tengdar séu saman tvær skráningar eða fleiri ætti það ekki að hafa nein áhrif á aðgerðir sem mælt er fyrir um, tímabil til að endurskoða skráningar eða rétt til aðgangs að skráningunum.
- 26) Ná má fram aukinni skilvirkni, samræmingu og samkvæmni með því að gera skylt að færa inn í Schengen-upplýsingakerfið öll komubönn, sem lögbær innlend yfirvöld gefa út í samræmi við málsmeðferðarreglur sem virða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/115/EB [\(11\)](#) og með því að setja sameiginlegar reglur um innfærslur skráninga vegna synjunar um komu og dvöl við endursendingu ríkisborgara þriðja lands sem dvelur ólöglega í aðildarríkjunum. Aðildarríkin ættu að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ekki líði neinn tími frá því að viðkomandi ríkisborgari þriðja lands yfirgefur Schengen-svæðið og þangað til skráningin í Schengen-upplýsingakerfinu er virkjuð. Það ætti að tryggja að komubanni verði framfylgt á ytri landamærastöðvum og koma með skilvirkum hætti í veg fyrir endurkomu inn á Schengen-svæðið.
- 27) Einstaklingar, sem tekin hefur verið ákvörðun um að synja um komu og dvöl, ættu að eiga rétt á að kæra ákvörðunina. Þar sem ákvörðunin varðar endursendingu ætti málskotsrétturinn að vera í samræmi við tilskipun 2008/115/EB.
- 28) Með þessari reglugerð ætti að setja ófrávíkjanlegar reglur um samráð og tilkynningar landsyfirvalda þegar ríkisborgari þriðja lands hefur eða kann að fá gilt dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar í einu aðildarríki og annað aðildarríki hyggst færa inn eða hefur þegar fært inn skráningu vegna synjunar um komu og dvöl þess ríkisborgara þriðja lands. Slíkar aðstæður valda landamæravörðum, lögreglu og innflytjendayfirvöldum alvarlegri óvissu. Af þeim sökum þykir rétt að kveða á um lögboðinn tímaramma fyrir samráð með hraði með afdráttarlausri niðurstöðu til að tryggja að ríkisborgarar þriðju landa, sem eiga rétt á að búa löglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, hafi rétt á að koma til þess yfirráðasvæðis án vandkvæða og að komið sé í veg fyrir að þeir, sem ekki eiga rétt á að koma þangað, geri það.
- 29) Þegar skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu er eytt eftir samráð milli aðildarríkjanna ætti skráningaraðildarríkinu að vera heimilt að hafa viðkomandi ríkisborgara þriðja lands áfram á sinni landsskrá.
- 30) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/38/EB [\(12\)](#).
- 31) Aðeins ætti að geyma skráningar, sem færðar eru inn í Schengen-upplýsingakerfið, í þann tíma sem þarf til að þjóna þeim sérstaka tilgangi sem lá að baki innfærslu þeirra. Innan þriggja ára frá því að skráning er færð inn í Schengen-upplýsingakerfið ætti skráningaraðildarríkið að endurskoða nauðsyn þess að viðhalda henni. Kveði landsbundna ákvörðunin, sem skráningin grundvallast á, hins vegar á um lengri gildistíma en þrjú ár ætti að endurskoða skráninguna innan fimm ára. Ákvarðanir um að viðhalda skráningum um einstaklinga ættu að byggjast á heildstæðu mati í hverju tilviki fyrir sig. Aðildarríki ættu að fara yfir skráningar um einstaklinga innan tilskilins endurskoðunartímabils og halda til hags tölfræðilegum upplýsingum um fjölda skráninga um einstaklinga þar sem varðveislutímabil hefur verið framlengt.
- 32) Innfærsla skráningar í Schengen-upplýsingakerfið og framlenging á gildistíma skráningar í því ætti að vera með fyrirvara um meðalhófskröfu sem felur í sér könnun á því hvort viðkomandi tilvik sé nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið. Ef um er að ræða hryðjuverk ætti tilvikið að teljast nægilega

viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið. Í þágu almannaoðryggis eða þjóðaröryggis ætti aðildarríkjunum að vera heimilt að gera þá undantekningu að færa ekki inn skráningu í Schengen-upplýsingakerfið þegar líklegt má telja að slíkt myndi standi í vegi opinberra eða lagalegra eftirgrennslana, rannsókna eða málsmeðferða.

- 33)Heilleiki gagna í Schengen-upplýsingakerfinu er afar mikilvægur. Því ætti að ákveða viðeigandi verndarráðstafanir vegna vinnslu gagna í Schengen-upplýsingakerfinu á miðlægum og landsbundnum vettvangi og tryggja öryggi gagnanna endanna á milli. Þau yfirvöld sem koma að gagnavinnslunni ættu að vera bundin af öryggiskröfum þessarar reglugerðar og fylgja samræmdu ferli varðandi tilkynningu atvika. Þjálfar ætti starfsfólk þeirra með viðeigandi hætti og upplýsa það um hvers kyns brot og viðurlög í þessu tilliti.
- 34)Gögn, sem eru unnin í Schengen-upplýsingakerfinu og tengdar viðbótarupplýsingar, sem skipst er á samkvæmt þessari reglugerð, ætti ekki að afhenda eða gera aðgengileg þriðju löndum eða alþjóðastofnunum.
- 35)Til að efla skilvirkni í störfum innflytjendayfirvalda við ákvarðanatöku um rétt ríkisborgara þriðju landa til að koma til og dvelja á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna og um endursendingar ríkisborgara þriðju landa sem dvelja þar ólöglega, þykir rétt að veita þessum yfirvöldum aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu samkvæmt þessari reglugerð.
- 36)Með fyrirvara um sértækari reglur um vinnslu persónuupplýsinga sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð ætti reglugerð (ESB) 2016/679 að gilda um vinnslu aðildarríkjanna á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð nema slík vinnsla fari fram af hálfu lögbærra innlendra yfirvalda í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða sækja til saka fyrir hryðjuverk eða önnur alvarleg refsiverð brot.
- 37)Með fyrirvara um sértækari reglur, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, ættu innlend lög og stjórnsýslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt tilskipun (ESB) 2016/680 að gilda um vinnslu lögbærra innlendra yfirvalda á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir hryðjuverk eða önnur alvarleg refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum. Aðgangur lögbærra innlendra yfirvalda, sem bera ábyrgð á því að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir hryðjuverk eða önnur alvarleg refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og réttur þeirra til að leita í slíkum gögnum eru með fyrirvara um öll viðeigandi ákvæði þessarar reglugerðar og tilskipunar (ESB) 2016/680 eins og þau eru leidd í landslög og einkum eftirlit af hálfu þeirra eftirlitsyfirvalda sem um getur í tilskipun (ESB) 2016/680.
- 38)Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 2018/1725 [\(13\)](#) ætti að gilda um vinnslu stofnana og aðila Sambandsins á persónuupplýsingum þegar þau gegna skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð.
- 39)Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 [\(14\)](#) ætti að gilda um vinnslu Löggæslusamvinnustofnunar Evrópusambandsins á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð.
- 40)Við notkun Schengen-upplýsingakerfisins ættu lögbær yfirvöld að tryggja að reisn og friðhelgi þess einstaklings, sem gögn eru unnin um, séu virt. Vinnsla persónuupplýsinga að því er þessa reglugerð varðar á ekki að leiða til þess að einstaklingum sé mismunað á neinn hátt, s.s. á grundvelli kynferðis, kynþáttar eða þjóðernislegs uppruna, trúarbragða eða sannfæringar, fötlunar, aldurs eða kynhneigðar.
- 41)Að því er varðar trúnaðarkvöð ættu viðeigandi ákvæði í starfsmannareglum embættismanna Evrópusambandsins og ráðningarskilmálum annarra starfsmanna Sambandsins, sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE, KBE, KSE) nr. 258/68 [\(15\)](#) („starfsmannareglur“), að gilda um opinbera starfsmenn eða annað starfsfólk sem ráðið er til starfa og starfar í tengslum við Schengen-upplýsingakerfið.

- 42)Bæði aðildarríkin og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa ættu að gera öryggisáætlanir til þess að auðvelda framkvæmd öryggisskuldbindinga og ættu að hafa með sér samstarf til þess að fást við öryggismál út frá sameiginlegu sjónarhorni.
- 43)Landsbundnu, sjálfstæðu eftirlitsyfirvöldin, sem um getur í reglugerð (ESB) 2016/679 og tilskipun (ESB) 2016/680 („eftirlitsyfirvöld“), ættu að hafa eftirlit með lögmæti vinnslu aðildarríkjanna á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð, m.a. skiptum á viðbótarupplýsingum. Látu ætti eftirlitsyfirvöldunum í té nægileg tilföng til þess að framkvæma þetta verkefni. Kveða ætti á um rétt skráðra einstaklinga til þess að hafa aðgang að, leiðréttu og fá persónuupplýsingum um sig, sem eru geymdar í Schengen-upplýsingakerfinu, eytt og um hvers kyns síðari úrræði fyrir landsdómstólum, sem og gagnkvæma viðurkenningu dóma. Einnig þykir rétt að krefjast þess að aðildarríki leggi fram tölfraðilegar upplýsingar á hverju ári.
- 44)Eftirlitsyfirvöldin ættu að sjá til þess að úttekt fari fram á gagnavinnslu í landskerfum aðildarríkja þeirra í samræmi við viðeigandi alþjóðlega úttektarstaðla, a.m.k. á fjögurra ára fresti. Annaðhvort ættu eftirlitsyfirvöldin að annast úttektina sjálf eða panta slíka úttekt beint frá óháðum úttektaraðila á sviði persónuverndar. Óháði úttektaraðilinn ætti að vera undir stjórn og á ábyrgð viðkomandi eftirlitsyfirvalda sem ættu því sjálf að gefa úttektaraðilanum fyrirmæli og setja fram skýrt skilgreindan tilgang, umfang og aðferðafræði við úttektina, svo og leiðsögn og eftirlit varðandi úttektina og endanlegar niðurstöður hennar.
- 45)Evrópska persónuverndarstofnunin ætti að hafa eftirlit með starfsemi stofnana og aðila Sambandsins í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð. Evrópska persónuverndarstofnunin og eftirlitsyfirvöldin ættu að hafa með sér samstarf um eftirlit með Schengen-upplýsingakerfinu.
- 46)Evrópska persónuverndarstofnunin ætti að fá nægileg tilföng til þess að sinna þeim verkefnum sem henni eru fengin samkvæmt þessari reglugerð, m.a. aðstoð aðila sem búa yfir sérþekkingu varðandi lífkennaupplýsingar.
- 47)Í reglugerð (ESB) 2016/794 er kveðið á um að Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins beri að styðja og styrkja aðgerðir lögbærra innlendra yfirvalda og samstarf þeirra í baráttunni gegn hryðjuverkum og alvarlegum afbrotum og láta í té greiningar og ógnarmat. Til að auðvelda Löggæslusamvinnustofnuninni að sinna verkefnum sínum, einkum innan Evrópumíðstöðvarinnar um smygl á farandfólki, þykir rétt að heimila henni aðgang að tegundum skráninga eins og kveðið er á um í þessari reglugerð.
- 48)Til þess að fylla upp í eyður í upplýsingaskiptum um hryðjuverk, einkum um erlenda hryðjuverkavígamenn, þar sem afar brýnt er að fylgjast með ferðum þeirra, eru aðildarríki hvött til að deila með Löggæslusamvinnustofnuninni upplýsingum um starfsemi sem tengist hryðjuverkum. Þessum upplýsingum ætti að deila með skiptum á viðbótarupplýsingum við Löggæslusamvinnustofnunina varðandi viðkomandi skráningar. Löggæslusamvinnustofnunin ætti, í þessu skyni, að koma á tengingu við fjarskiptavirkið.
- 49)Einnig er nauðsynlegt að setja fram skýrar reglur fyrir Löggæslusamvinnustofnunina um vinnslu og niðurhal gagna úr Schengen-upplýsingakerfinu til þess að hún geti notað Schengen-upplýsingakerfið með heildstæðum hætti að því tilskildu að reglum um persónuvernd sé fylgt eins og kveðið er á um í þessari reglugerð og reglugerð (ESB) 2016/794. Í þeim tilvikum þegar leit, sem Löggæslusamvinnustofnunin framkvæmir í Schengen-upplýsingakerfinu, leiðir í ljós að fyrir hendi er skráning sem aðildarríki hefur fært inn getur stofnunin ekki gripið til umbeðinnar aðgerðar. Hún ætti því að upplýsa viðkomandi aðildarríki um það, með skiptum á viðbótarupplýsingum við viðkomandi SIRENE-skrifstofu, svo að það aðildarríki geti fylgt málinu eftir.
- 50)Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 [\(16\)](#) er kveðið á um, að því er varðar þá reglugerð, að gistaðildarríkið skuli heimila liðsmönnum þeirra sveita, sem um getur í 8. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar og Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu sendir á vettvang, að leita í gagnagrunnum Sambandsins sé það nauðsynlegt til að ná

markmiðum aðgerða, sem tilgreindar eru í aðgerðaáætlun um landamæraeftirlit, landamæragæslu og endursendingar. Aðrar viðeigandi stofnanir Sambandsins, einkum Evrópska stuðningsskrifstofan í hælismálefnum og Löggæslusamvinnustofnunin, geta einnig sent á vettvang sérfræðinga, sem eru ekki hluti af starfsliði þessara stofnana Sambandsins, sem þátttakendur í stuðningsteymum við stjórnun fólksflutninga. Markmiðið með sendingu sveitanna og teymanna, sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar, er að leggja þeim aðildarríkjum, sem leggja fram beiðni, til liðsstyrk við framkvæmd aðgerða og í tæknimálum, einkum aðildarríkjum sem standa frammi fyrir óvenjulegum áskorunum vegna fólksflutninga. Til þess að sveitirnar og teymin, sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar, geti sinnt verkefnum sínum þarfnast þau aðgangs að Schengen-upplýsingakerfinu um tæknilegan skilflöt sem Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu notar til þess að tengjast miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu. Í þeim tilvikum þegar leit, sem sveitir eða teymi sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624 eða teymi starfsfólks framkvæma í Schengen-upplýsingakerfinu, leiðir í ljós að fyrir hendi er skráning sem aðildarríki hefur fært inn getur liðsmaður sveitarinnar eða teymisins eða starfsmannateymisins ekki gripið til umbeðinnar aðgerðar nema fá til þess heimild hjá gístiaðildarríkinu. Því ætti að upplýsa gístiaðildarríkið um það svo að það geti fylgt málinu eftir. Gístiaðildarríkið ætti að tilkynna skráningaraðildarríkinu um jákvæðu niðurstöðuna með skiptum á viðbótarupplýsingum.

51)Ekki er hægt að gera tilteknum þáttum Schengen-upplýsingakerfisins tæmandi skil í þessari reglugerð í ljósi tæknilegs eðlis þeirra, hversu ítarlegir þeir eru og hversu ört þeir breytast. Þessir þættir eru m.a. tæknireglur um innfærslu gagna, uppfærslu, eyðingu og leit í gögnum og gæði gagna og reglur varðandi lífkennaupplýsingar, reglur um samrýmanleika og forgang skráninga, um tengingar milli skráninga og um skipti á viðbótarupplýsingum. Því ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald að því er varðar þessa þætti. Tæknireglur um leit í skráningum ættu að taka mið af snurðulausri virkni landsbundins búnaðar.

52)Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 [\(17\)](#). Málsmeðferð fyrir samþykkt framkvæmdargerða samkvæmt þessari reglugerð ætti að vera hin sama og fyrir reglugerð (ESB) nr. 2018/1862.

53)Í því skyni að tryggja gagnsæi ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa að taka saman skýrslu, tveimur árum eftir að starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins hefst samkvæmt þessari reglugerð, um það hvernig miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið hafa reynst tæknilega, þ.m.t. öryggi þeirra, og um tvíhliða og marghliða skipti á viðbótarupplýsingum. Framkvæmdastjórnin ætti að gefa út heildarmat á fjögurra ára fresti.

54)Til þess að tryggja snurðulausa starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar það að ákvarða undir hvaða kringumstæðum nota má ljósmyndir og andlitsmyndir til að bera kennsl á einstaklinga í öðru samhengi en á opinberum landamærastöðvum. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 [\(18\)](#). Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða, fá Evrópuþingið og ráðið í hendur öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkja og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem hafa umsjón með undirbúningi framseldra gerða.

55)Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. stofnun upplýsingakerfis Sambandsins og reglusetning um það og skipti á tengdum viðbótarupplýsingum, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, eðlis þeirra vegna, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

56)Í þessari reglugerð eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd, einkum í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Einkum er vernd persónuupplýsinga virt að fullu í þessari reglugerð, í samræmi við 8. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, jafnframt því sem leitast er við að tryggja öruggt umhverfi fyrir alla einstaklinga sem eru búsettir á yfirráðasvæði Sambandsins og vernd fyrir ólögmeitt farandfólk gegn misneytingu og mansali. Þegar um börn er að ræða ætti fyrst og fremst hafa það að leiðarljósi sem er barninu fyrir bestu.

- 57) Áætlaður kostnaður vegna uppfærslu á landskerfunum og vegna framkvæmdar á nýju virkninni sem fyrirhuguð er með þessari reglugerð er lægri en sú fjárhæð sem eftir er af fjárlagaliðnum fyrir snjalllandamæri í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 515/2014 ([19](#)). Því ætti að úthluta aðildarríkjunum og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa því fjármagni sem ætlað er til þróunar á upplýsingatækniakerfum til að styðja við stjórnun á straumi innflytjenda yfir ytri landamæri í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 515/2014. Fylgjast ætti með fjárhagslegum kostnaði við uppfærslu Schengen-upplýsingakerfisins og framkvæmd þessarar reglugerðar. Ef áætlaður kostnaður er hærri ætti að vera hægt að sækja fé til Sambandsins til að styðja aðildarríkin í samræmi við gildandi fjárhagsramma til margra ára.
- 58) Danmörk tekur, í samræmi við 1. og 2. gr. bókunar 22 um stöðu Danmerkur, sem fylgir með sáttmálanum um Evrópusambandið og sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundin af henni eða beitingu hennar. Þar eð þessi reglugerð byggist á Schengen-réttarreglunum ber Danmörku, í samræmi við 4. gr. þeirrar bókunar, að ákveða, innan sex mánaða frá því að ráðið hefur samþykkt reglugerð þessa, hvort hún verði felld inn í landslög.
- 59) Þessi reglugerð telst vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, sem Bretland tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2000/365/EB ([20](#)). Bretland tekur því ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.
- 60) Þessi reglugerð telst vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, sem Írland tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2002/192/EB ([21](#)). Írland tekur því ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.
- 61) Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna í skilningi samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna ([22](#)), sem falla innan sviðsins sem um getur í G-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB ([23](#)).
- 62) Að því er Sviss varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi samningsins sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Svissneska ríkjasambandið gerðu með sér um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna ([24](#)), sem falla innan sviðsins sem um getur í G-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2008/146/EB ([25](#)).
- 63) Að því er Liechtenstein varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi bókunarinnar sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Svissneska ríkjasambandið og Furstadæmið Liechtenstein gerðu með sér um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna ([26](#)), sem falla innan sviðsins sem um getur í G-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2011/350/ESB ([27](#)).
- 64) Að því er Búlgaríu og Rúmeníu varðar telst þessi reglugerð vera gerð, sem er byggð á Schengen-réttarreglunum eða er tengd þeim á annan hátt í skilningi 2. mgr. 4. gr. aðildarlaganna frá 2005, með hliðsjón af ákvörðunum ráðsins 2010/365/ESB ([28](#)) og (ESB) 2018/934 ([29](#)).
- 65) Að því er Króatíu varðar telst þessi reglugerð verða gerð, sem er byggð á Schengen-réttarreglunum eða er tengd þeim á annan hátt í skilningi 2. mgr. 4. gr. aðildarlaganna frá 2011, með hliðsjón af ákvörðun ráðsins (ESB) 2017/733 ([30](#)).

66)Að því er Kypur varðar telst þessi reglugerð vera gerð, sem er byggð á Schengen-réttarreglunum eða tengd þeim á annan hátt, í skilningi 2. mgr. 3. gr. aðildarlaganna frá 2003.

67)Með þessari reglugerð er sett fram röð umbóta á Schengen-upplýsingakerfinu sem mun auka skilvirkni þess, efla persónuvernd og rýmka aðgangsrétt. Við sumar þessara umbóta þarf ekki flókna tækniþróun en aðrar kalla á misumfangsmiklar tæknilegar breytingar. Til þess að veita endanlegum notendum aðgang að umbótum á kerfinu eins skjótt og mögulegt er, eru settar fram í þessari reglugerð breytingar á reglugerð (EB) nr. 1987/2006 í nokkrum áföngum. Sumar af þessum umbótum á kerfinu ættu að koma þegar í stað til framkvæmda við gildistöku þessarar reglugerðar en aðrar ættu að koma til framkvæmda annaðhvort einu eða tveimur árum eftir gildistöku hennar. Þessi reglugerð ætti að vera komin til framkvæmda í heild sinni innan þriggja ára frá gildistöku hennar. Fylgjast ætti náið með áfangabundinni framkvæmd þessarar reglugerðar til þess að komast hjá því að beiting hennar tefjist.

68)Reglugerð (EB) nr. 1987/2006 ætti að falla úr gildi frá og með þeim degi sem þessi reglugerð kemur að fullu til framkvæmda.

69)Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 [\(31\)](#) og skilaði hún álit 3. maí 2017.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Almennur tilgangur Schengen-upplýsingakerfisins

Tilgangur Schengen-upplýsingakerfisins skal vera að tryggja, með notkun upplýsinga sem komið er á framfæri gegnum kerfið, fyllsta öryggi á svæði frelsis, öryggis og réttlætis í Sambandinu, einnig að viðhalda almannaoöryggi og allsherjarreglu og standa vörð um öryggi á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna og að tryggja beitingu ákvæða 2. kafla V. bálks þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins um för fólks um þessi yfirráðasvæði.

2. gr.

Efni

1. Í þessari reglugerð eru sett skilyrði og verklagsreglur um innfærslu skráninga um ríkisborgara þriðju landa inn í Schengen-upplýsingakerfið og meðhöndlun þeirra og um skipti á viðbótarupplýsingum og viðbótargögnum vegna synjunar um komu til eða dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna.

2. Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um ákvæði um tæknilega högun Schengen-upplýsingakerfisins, skyldur aðildarríkjanna og Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (eu-LISA), gagnavinnslu, réttindi hlutaðeigandi einstaklinga og bótaábyrgð.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1)„skráning“: röð gagna sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið og gera lögbærum yfirvöldum kleift að bera kennsl á einstakling með það að markmiði að grípa til sértækrar aðgerðar,

2)„viðbótarupplýsingar“: upplýsingar sem ekki eru hluti af skráningargögnum sem geymd eru í Schengen-upplýsingakerfinu en tengjast skráningum í því og sem skipst verður á fyrir milligöngu SIRENE-skrifstofanna:

a)í því skyni að gera aðildarríkjum kleift að hafa samráð sín á milli eða upplýsa hvert annað þegar skráning er færð inn,

b) þegar jákvæð niðurstaða hefur fengist svo að unnt sé að grípa til viðeigandi aðgerðar,

c) þegar ekki er unnt að grípa til þeirrar aðgerðar sem mælt er fyrir um,

d) í tengslum við gæði gagna í Schengen-upplýsingakerfinu,

e) í tengslum við samrýmanleika og forgang skráninga,

f) í tengslum við rétt til aðgangs,

3) „viðbótargögn“: gögn sem eru geymd í Schengen-upplýsingakerfinu og tengjast skráningum í því, sem eiga að vera aðgengileg lögbærum yfirvöldum fyrirvaralaust þegar einstaklingur, sem gögn hafa verið skráð um í Schengen-upplýsingakerfið, finnst í kjölfar leitar í kerfinu,

4) „ríkisborgari þriðja lands“: hver sá einstaklingur sem er ekki borgari í Sambandinu í skilningi 1. mgr. 20. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að undanskildum þeim einstaklingum sem hafa jafngildan rétt til frjálsrar farar og borgarar Sambandsins samkvæmt samningum milli Sambandsins, eða Sambandsins og aðildarríkja þess, annars vegar og þriðju landa hins vegar,

5) „persónuupplýsingar“: persónuupplýsingar eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 4. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679,

6) „vinnsla persónuupplýsinga“: aðgerð eða röð aðgerða þar sem persónuupplýsingar eru unnar, hvort sem vinnslan er sjálfvirk eða ekki, s.s. söfnun, skráning, aðgerðaskráning, flokkun, kerfisbinding, varðveisla, aðlögun eða breyting, heimt, skoðun, notkun, miðlun með framsendingu, dreifing eða aðrar aðferðir til að gera upplýsingarnar tiltækar, samtenging eða samkeyrsla, aðgangstakmörkun, eyðing eða eyðilegging,

7) „samsvörun“ (e. match): eftirfarandi þrep:

a) endanlegur notandi hefur leitað í Schengen-upplýsingakerfinu,

b) leitin hefur leitt í ljós skráningu sem annað aðildarríki hefur fært í Schengen-upplýsingakerfið og

c) gögn varðandi skráninguna í Schengen-upplýsingakerfinu samsvara leitargögnunum,

8) „jákvæð niðurstaða“ (e. hit): samsvörun sem uppfyllir eftirtaldar viðmiðanir:

a) hún hefur verið staðfest af:

i. endanlegum notanda eða

ii. lögbæra yfirvaldinu í samræmi við innlenda málsmeðferð, þegar viðkomandi samsvörun byggðist á samanburði á lífkennaupplýsingum,

og

- b) farið er fram á frekari aðgerðir,
- 9) „skráningaraðildarríki“: aðildarríkið sem færði skráninguna inn í Schengen-upplýsingakerfið,
- 10) „útgáfuaðildarríki“: aðildarríkið sem íhugar að veita eða framlengja eða sem hefur veitt eða framlengt dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar og sem tekur þátt í samráðsferlinu með öðru aðildarríki,
- 11) „aðildarríki sem annast framkvæmd“: aðildarríkið sem annast eða hefur annast umbeðnar aðgerðir í kjölfar jákvæðrar niðurstöðu,
- 12) „endanlegur notandi“: starfsmaður lögbærs yfirvalds sem hefur heimild til að leita beint í tæknilegu stoðeiningunni (CS-SIS), landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi (N.SIS) eða í tæknilegu afriti,
- 13) „lífkennaupplýsingar“: persónuupplýsingar sem fást með sérstakri tæknivinnslu og tengjast líkamlegum eða lífeðlisfræðilegum eiginleikum einstaklings og gera það kleift að greina eða staðfesta deili á einstaklingi með ótvíræðum hætti, s.s. ljósmyndir, andlitsmyndir og fingrafaragögn,
- 14) „fingrafaragögn“: gögn um fingraför og lófaför sem gera það kleift, vegna þess hversu einstök þau eru og þeirra tilvísunarpunkta sem þar er að finna, að gera nákvæman og óbyggjandi samanburð varðandi deili á einstaklingi,
- 15) „andlitsmynd“: stafrænar myndir af andliti sem eru í upplausn og af gæðum sem eru fullnægjandi til að hana megi nota til sjálfvirkrar lífkennamátunar,
- 16) „endursending“: endursending eins og hún er skilgreind í 3. lið 3. gr. tilskipunar 2008/115/EB,
- 17) „komubann“: komubann eins og það er skilgreint í 6. lið 3. gr. tilskipunar 2008/115/EB,
- 18) „hryðjuverk“: brot samkvæmt landslögum, sem um getur í 3.–14. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/541 [\(32\)](#), eða sem samsvara einhverju af þessum brotum í þeim aðildarríkjum sem eru ekki bundin af þeirri tilskipun,
- 19) „dvalarleyfi“: dvalarleyfi eins og það er skilgreint í 16. lið 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 [\(33\)](#),
- 20) „vegabréfsáritun til langrar dvalar“: vegabréfsáritun til langrar dvalar eins og um getur í 1. mgr. 18. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins,
- 21) „lýðheilsuógn“: ógn við lýðheilsu eins og hún er skilgreind í 21. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2016/399.

4. gr.

Tæknileg högun og rekstrarhættir Schengen-upplýsingakerfisins

1. Schengen-upplýsingakerfið skal samanstanda af:

a) miðlægu kerfi (miðlægu Schengen-upplýsingakerfi (Central SIS)) sem samanstendur af:

i. tæknilegri stoðeiningu („CS-SIS“) sem inniheldur gagnagrunn („gagnagrunn Schengen-upplýsingakerfisins“), og varaeiningu tæknilegu stoðeiningarinnar,

ii. samræmdum landsbundnum skilfleti („NI-SIS“),

b) landskerfi (landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi (N.SIS)) í hverju aðildarríkja, sem samanstendur af landsbundnum gagnakerfum sem hafa samskipti við miðlæga Schengen-upplýsingakerfið, þ.m.t. í það minnsta ein landsbundin eða sameiginleg varaeining landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins og

c) fjarskiptavirki milli tæknilegu stoðeiningarinnar (CS-SIS), varaeiningar tæknilegu stoðeiningarinnar og landsbundins skilflatar Schengen-upplýsingakerfisins (NI-SIS) („fjarskiptavirkið“) sem setur fram dulkóðað sýndarnet sem eingöngu er ætlað gögnum Schengen-upplýsingakerfisins og gagnaskiptum milli SIRENE-skrifstofa eins og um getur í 2. mgr. 7. gr.

Landsbundið Schengen-upplýsingakerfi (N.SIS), sem um getur í b-lið, getur innihaldið gagnasafn („landsafrit“) sem inniheldur afrit af gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins í heild eða að hluta. Tvö aðildarríki eða fleiri geta komið á í einu af landsbundnum Schengen-upplýsingakerfum sínum sameiginlegu afriti sem þessi aðildarríki getað notað í sameiningu. Líta skal á slíkt sameiginlegt afrit sem landsafrit sérhvers þessara aðildarríkja.

Tvö aðildarríki eða fleiri geta notað sameiginlega varaeiningu landsbundins Schengen-upplýsingakerfis sem um getur í b-lið. Í þeim tilvikum skal líta á slíka sameiginlega varaeiningu sem varaeiningu landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins í sérhverju þessara aðildarríkja. Nota má landsbundið Schengen-upplýsingakerfi og varaeiningu þess samtímis til þess að tryggja ófögn aðgengileika fyrir endanlega notendur.

Aðildarríki, sem hyggjast koma á sameiginlegu afriti eða sameiginlegri varaeiningu landsbundins Schengen-upplýsingakerfis til að nota sameiginlega, skulu komast að skriflegu samkomulagi um ábyrgðarsvið hvers þeirra um sig. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um fyrirkomulag sitt.

Fjarskiptavirkið skal styðja við og stuðla að því að hægt sé að tryggja ófögn aðgengileika Schengen-upplýsingakerfisins. Það skal fela í sér varaleiðir og aðskildar leiðir vegna tenginga milli tæknilegu stoðeiningarinnar og varaeiningar tæknilegu stoðeiningarinnar og einnig varaleiðir og aðskildar leiðir vegna tenginga milli sérhvers innlands netaðgangsstaðar Schengen-upplýsingakerfisins og tæknilegu stoðeiningarinnar og varaeiningar tæknilegu stoðeiningarinnar.

2. Aðildarríki skal færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnum Schengen-upplýsingakerfisins í gegnum landsbundið Schengen-upplýsingakerfi sitt. Þau aðildarríki sem nota landsafrit í heild eða að hluta eða sameiginlegt afrit í heild eða að hluta skulu gera afritið aðgengilegt svo að hægt sé að framkvæma sjálfvirkar leitir á yfirráðasvæði hvers þessara aðildarríkja. Landsbundið eða sameiginlegt afrit að hluta skal innihalda a.m.k. þau gögn sem talin eru upp í a- til v-lið 2. mgr. 20. gr. Ekki skal vera hægt að leita í gagnasöfnum landsbundinna Schengen-upplýsingakerfa annarra aðildarríkja nema þegar um sameiginleg afrit er að ræða.

3. Tæknilega stoðeiningin skal annast tæknilegt eftirlit og stjórnsýslu og hafa varaeiningu sem getur tryggt áframhaldandi starfsemi aðaleiningarinnar ef hún bilar. Tæknilega stoðeiningin og varaeining hennar skulu staðsettar á hinum tveimur tæknisvæðum Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa.

4. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa skal koma til framkvæmda tæknilausnum til þess að efla ófögn aðgengileika Schengen-upplýsingakerfisins, annaðhvort með samhliða rekstri tæknilegu stoðeiningarinnar og varaeiningar hennar, að því tilskildu að varaeiningin geti áfram tryggt starfrækslu Schengen-upplýsingakerfisins ef tæknilega stoðeiningin bilar, eða með því að gera eftirrit af kerfinu eða hlutum þess. Þrátt fyrir þær kröfur um málsmæðferð, sem mælt er fyrir um í 10. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1726, skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa gera könnun, eigi síðar en 28. desember 2019, á möguleikum á tæknilausnum, sem felur í sér óháð mat á áhrifum og kostnaðar- og ábatagreiningu.

5. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa getur, þegar nauðsyn krefur í undantekningartilvikum, þróað til bráðabirgða viðbótarafrít af gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins.

6. Tæknilega stoðeiningin skal veita nauðsynlega þjónustu við innfærslu og vinnslu gagna í Schengen-upplýsingakerfinu, m.a. við leit í gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins. Að því er varðar þau aðildarríki sem nota landsafrit eða sameiginlegt afrit skal tæknilega stoðeiningin:

a) sjá um beinlínutengdar uppfærslur landsafrita,

b) tryggja samstillingu og samræmingu landsafrita og gagnagrunns Schengen-upplýsingakerfisins og

c) annast framkvæmd frumstillingar og endurheimtar landsafrita.

7. Tæknilega stoðeiningin skal sjá fyrir órofnum aðgengileika.

5. gr.

Kostnaður

1. Kostnaður við rekstur, viðhald og frekari þróun miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins og fjarskiptavirkisins skal greiddur af fjárlögum Sambandsins. Inn í þessum kostnaði skal vera sú vinna sem unnin er í tengslum við tæknilegu stoðeininguna til að tryggja að þjónustan, sem um getur í 6. mgr. 4. gr., sé veitt.

2. Fjármagni er úthlutað úr fjárhagsrammanum sem nemur 791 milljón evrum sem kveðið er á um í b-lið 5. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 515/2014 til að standa undir kostnaði við framkvæmd þessarar reglugerðar.

3. Án þess það hafi áhrif á frekari fjármögnun í þessum tilgangi eftir öðrum leiðum sem heyra undir fjárlög Sambandsins skal fjárhæð sem nemur 31 098 000 evrum úthlutað til Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa úr fjárhagsrammanum sem um getur í 2. mgr. Slík fjármögnun skal vera undir óbeinni stjórn og stuðla að framkvæmd þeirrar tækniþróunar sem krafist er samkvæmt þessari reglugerð varðandi miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið, og að tengdri þjálfunarstarfsemi.

4. Aðildarríkin sem taka þátt í reglugerð (ESB) nr. 515/2014 skulu til viðbótar fá heildarfjárveitingu, sem nemur 36 810 000 evrum og skiptist jafnt á milli þeirra, með eingreiðslu sem bætist við grunnfjárveitingu þeirra. Slík fjármögnun skal vera undir sameiginlegri stjórn og skal að öllu leyti helguð hraðri og skilvirkri uppfærslu á hlutaðeigandi landskerfum í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar.

5. Hvert aðildarríki fyrir sig skal bera kostnað af uppsetningu, rekstri, viðhaldi og frekari þróun síns landsbundna Schengen-upplýsingakerfis.

II. KAFLI

ÁBYRGÐ AÐILDARRÍKJANNA

6. gr.

Landskerfi

Hvert aðildarríki skal bera ábyrgð á uppsetningu, rekstri, viðhaldi og frekari þróun síns landsbundna Schengen-upplýsingakerfis (N.SIS) og á að tengja það við landsbundinn skilflöt Schengen-upplýsingakerfisins (NI-SIS).

Hvert aðildarríki skal bera ábyrgð á að tryggja endanlegum notendum órofinn aðgengileika gagna í Schengen-upplýsingakerfinu.

Hvert aðildarríki skal senda skráningar sínar í gegnum landsbundna Schengen-upplýsingakerfið.

7. gr.

Skrifstofa landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins og SIRENE-skrifstofan

1. Hvert aðildarríki skal tilnefna yfirvald („skrifstofu landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins“) sem skal bera meginábyrgð á landsbundna Schengen-upplýsingakerfinu.

Yfirvaldið skal bera ábyrgð á snurðalausum rekstri og öryggi landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins, tryggja aðgang lögbærra yfirvalda að Schengen-upplýsingakerfinu og gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að ákvæðum þessarar reglugerðar sé fylgt. Það skal bera ábyrgð á því að tryggja að öll virkni Schengen-upplýsingakerfisins sé aðgengileg endanlegum notendum, eftir því sem við á.

2. Hvert aðildarríki skal tilnefna landsbundið yfirvald sem skal vera starfhæft allan sólarhringinn alla daga vikunnar og tryggja skipti á öllum viðbótarupplýsingum og aðgengileika þeirra (SIRENE-skrifstofan) í samræmi við SIRENE-handbókina. Hver SIRENE-skrifstofa skal vera eini tengiliður aðildarríkis síns vegna skipta á viðbótarupplýsingum varðandi

skráningar og til að greiða fyrir því að umbeðnar aðgerðir séu framkvæmdar þegar skráningar um einstaklinga hafa verið færðar í Schengen-upplýsingakerfið og þessir einstaklingar finnast í kjölfar jákvæðrar niðurstöðu.

Hver SIRENE-skrifstofa skal, í samræmi við landslög, hafa greiðan beinan eða óbeinan aðgang að öllum viðeigandi innlendum upplýsingum, m.a. innlendum gagnagrunnum og öllum upplýsingum um skráningar aðildarríkis síns og að sérfræðiráðgjöf til þess að geta brugðist við beiðnum um viðbótarupplýsingar skjótt og innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í 8. gr.

SIRENE-skrifstofurnar skulu samræma eftirlit með gæðum þeirra upplýsinga sem færðar eru inn í Schengen-upplýsingakerfið. Í þeim tilgangi skulu þær hafa aðgang að þeim gögnum sem unnin eru í Schengen-upplýsingakerfinu.

3. Aðildarríkin skulu láta Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa í té upplýsingar um skrifstofu landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins og SIRENE-skrifstofu sína. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal birta skrá yfir skrifstofur landsbundnu Schengen-upplýsingakerfanna og SIRENE-skrifstofurnar ásamt skránni sem um getur í 8. mgr. 41. gr.

8. gr.

Skipti á viðbótarupplýsingum

1. Skipst skal á viðbótarupplýsingum í samræmi við ákvæði SIRENE-handbókarinnar og nýta til þess fjarskiptavirkið. Aðildarríkin skulu láta í té nauðsynleg tæknileg úrræði og mannauð til að tryggja samfelldan tiltækileika og tímanleg og skilvirk skipti á viðbótarupplýsingum. Ef fjarskiptavirkið er ekki tiltækt skulu aðildarríkin nota aðrar tæknilegar leiðir, sem eru nægilega öruggar, til þess að skiptast á viðbótarupplýsingum. Setja skal fram skrá yfir tæknilegar leiðir, sem eru nægilegar öruggar, í SIRENE-handbókinni.

2. Aðeins skal nota viðbótarupplýsingar í þeim tilgangi sem lá að baki sendingu þeirra í samræmi við 49. gr. nema fyrir liggi fyrirframsamþykki skráningaraðildarríkisins til annarra nota.

3. SIRENE-skrifstofurnar skulu vinna verkefni sín á skjótan og skilvirkan hátt, einkum með því að svara beiðni um viðbótarupplýsingar eins skjótt og unnt er og eigi síðar en 12 klukkustundum frá móttöku beiðninnar.

Merkja skal þær beiðnir um viðbótarupplýsingar sem hafa mestan forgang með „ÁRÍÐANDI“ á SIRENE-eyðublöðunum og tilgreina ástæðu fyrir slíkri merkingu.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt verður fyrir um ítarlegar reglur um verkefni SIRENE-skrifstofanna samkvæmt þessari reglugerð og skipti á viðbótarupplýsingum í formi handbókar sem ber heitið „SIRENE-handbókin“. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 62. gr.

9. gr.

Fylgni við tækni- og virkniröfufur

1. Þegar aðildarríki setur upp sitt landsbundna Schengen-upplýsingakerfi skal það fara að sameiginlegum stöðlum, samskiptareglum og tæknilegum verklagsreglum sem settar eru til að tryggja að landsbundna Schengen-upplýsingakerfið samrýmist miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu til að tryggja skjóta og skilvirka sendingu gagna.

2. Ef aðildarríki notar landsafrit skal það tryggja, með þeirri þjónustu sem tæknilega stöðeiningin veitir og þeim sjálfvirku uppfærslum sem um getur í 6. mgr. 4. gr., að gögn sem vistuð eru í landsafritinu séu eins, og í samræmi við, gögn í gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins og að leit í landsafritinu gefi sömu niðurstöðu og leit í gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins.

3. Endanlegir notendur skulu fá þau gögn sem nauðsynleg eru til að þeir geti sinnt verkefnum sínum, einkum, og þegar nauðsyn krefur, öll fyrirbyggjandi gögn sem gera það kleift að bera kennsl á skráðan einstakling og grípa til umbeðinnar aðgerðar.

4. Aðildarríkin og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skulu gera reglubundnar prófanir til að sannprófa að landsafritin, sem um getur í 2. mgr., uppfylli tækniröfufur. Taka skal tillit til niðurstaðna þessara prófana sem hluta af því kerfi sem komið er á fót með reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1053/2013 [\(34\)](#).

5. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa sameiginlega staðla, samskiptareglur og tæknilegar verklagsreglur sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 62. gr.

10. gr.

Öryggi – aðildarríkin

1. Sérhvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir í tengslum við sitt landsbundna Schengen-upplýsingakerfi, þ.m.t. öryggisáætlun, áætlun um rekstrarsamfellu og endurreisnaráætlun eftir stóráfall, í því skyni:

- a) að vernda búnað sem gögn eru geymd á, m.a. með gerð viðbragðsáætlana til verndar mikilvægum grunnvirkjum,
- b) að neita þeim sem ekki hafa til þess heimild um aðgang að gagnavinnsluaðstöðu til vinnslu á persónuupplýsingum (eftirlit með aðgangi að aðstöðu),
- c) að koma í veg fyrir að þeir sem ekki hafa til þess heimild geti lesið eða afritað af gagnamiðlum, breytt þeim eða eytt (eftirlit með gagnamiðlum),
- d) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að færa inn gögn og skoða, breyta eða eyða varðveittum persónuupplýsingum (eftirlit með varðveislu gagna),
- e) að koma í veg fyrir að þeir sem hafa ekki til þess heimild geti notað sjálfvirk gagnavinnslukerfi með hjálp gagnasamskiptabúnaðar (notendaeftirlit),
- f) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu og að hægt sé að breyta eða eyða án heimildar gögnum sem eru unnin í Schengen-upplýsingakerfinu (eftirlit með færslu upplýsinga),
- g) að tryggja, með notkun persónubundinna og einkvæmra notendaauðkenna og leynilegs aðgangshams, að þeir sem hafa heimild til að nota sjálfvirk gagnavinnslukerfi hafi aðeins aðgang að gögnum sem falla undir aðgangsheimild þeirra (eftirlit með aðgangi að gögnum),
- h) að tryggja að öll yfirvöld, sem hafa rétt til aðgangs að Schengen-upplýsingakerfinu eða gagnavinnsluaðstöðu, útbúi lýsingar á hlutverki og skyldum einstaklinga, sem hafa heimild til aðgangs að gögnum og til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnum, og gera þessar lýsingar þegar í stað aðgengilegar þeim eftirlitsyfirvöldum sem um getur í 1. mgr. 55. gr., að beiðni þeirra (starfsmannalýsingar),
- i) að tryggja að hægt sé að sannprófa og ákvarða til hvaða aðila unnt er að senda persónuupplýsingar með gagnasamskiptabúnaði (eftirlit með samskiptum),
- j) að tryggja að unnt sé að sannprófa og ákvarða eftir á hvaða persónuupplýsingar hafa verið færðar inn í sjálfvirk gagnavinnslukerfi, hvenær það var gert, hver gerði það og í hvaða tilgangi (eftirlit með færslum),
- k) að hindra, einkum með viðeigandi dulkóðunaraðferðum, að hægt sé án heimildar að lesa, afrita, breyta eða eyða persónuupplýsingum meðan verið er að senda þær eða við flutning gagnamiðla (eftirlit með flutningi),
- l) að hafa eftirlit með skilvirkni öryggisráðstafananna sem um getur í þessari grein og gera nauðsynlegar skipulagsráðstafanir í tengslum við innra eftirlit til að tryggja að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar (eigin úttekt),
- m) að tryggja að uppsett kerfi sé hægt að setja upp að nýju eftir rof svo að það starfi eðlilega (endurrétting) og

n)að tryggja rétta virkni Schengen-upplýsingakerfisins, að tilkynnt sé um truflanir (áreiðanleiki) og að ekki sé unnt að spilla varðveittum persónuupplýsingum þegar virkni kerfisins er ekki rétt (heilleiki).

2. Aðildarríki skulu gera ráðstafanir sem jafngilda þeim sem um getur í 1. mgr. að því er varðar öryggi í tengslum við vinnslu og skipti á viðbótarupplýsingum, m.a. með því að tryggja öryggi athafnasvæðis SIRENE-skrifstofanna.

3. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir sem jafngilda þeim sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar að því er varðar öryggi við vinnslu á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins af hálfu þeirra yfirvalda sem um getur í 34. gr.

4. Þær ráðstafanir sem lýst er í 1., 2. og 3. mgr. geta verið hluti af almennri öryggisnálgun og -áætlun á innlendum vettvangi sem tekur til margra upplýsingatæknikerfa. Í þeim tilvikum skulu kröfur, sem eru settar fram í þessari grein, og beiting þeirra gagnvart Schengen-upplýsingakerfinu vera auðþekkjanlegar í þeirri áætlun og tryggðar með henni.

11. gr.

Trúnaðarkvöð – aðildarríkin

1. Hvert aðildarríki skal, í samræmi við landslög, láta sínar reglur um þagnarskyldu eða aðra sambærilega trúnaðarskyldu gilda um alla einstaklinga og stofnanir sem gert er að vinna með gögn í Schengen-upplýsingakerfinu og viðbótarupplýsingar. Þessi kvöð skal áfram eiga við eftir að viðkomandi einstaklingar láta af embætti eða hætta störfum eða eftir að starfsemi þessara stofnana lýkur.

2. Ef aðildarríki á samstarf við utanaðkomandi verktaka um hvers kyns verkefni sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu skal það hafa náði eftirlit með starfsemi verktakans til þess að tryggja að hann fari að öllum ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum sem varða öryggi, trúnaðarkvöð og persónuvernd.

3. Ekki skal fela einkaaðilum eða einkareknum stofnunum rekstrarstjórnun landsbundins Schengen-upplýsingakerfis eða tæknilegra afrita.

12. gr.

Aðgerðaskrár haldnar á landsvísu

1. Aðildarríki skulu tryggja að allur aðgangur að og öll skipti á persónuupplýsingum í tæknilegu stoðeiningunni séu skráð í aðgerðaskrár í landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi þeirra í þeim tilgangi að athuga hvort leitin sé lögmæt, fylgjast með lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja að landsbundna Schengen-upplýsingakerfið starfi sem skyldi, og vegna heilleika gagna og öryggis. Þessi krafa á ekki við um þau sjálfvirku ferli sem um getur í a-, b- og c-lið 6. mgr. 4. gr.

2. Í aðgerðaskránum skal einkum koma fram saga skráningarinnar, dagsetning og tími gagnavinnslunnar, gögnin sem notuð eru til að framkvæma leit, tilvísun til þeirra gagna sem eru unnin og persónubundin og einkvæm auðkenni bæði lögbæra yfirvaldsins og einstaklingsins sem annaðist vinnslu gagnanna.

3. Ef leitin er framkvæmd á grundvelli fingrafaragagna eða andlitsmynda í samræmi við 33. gr. skulu aðgerðaskrárnar, þrátt fyrir 2. mgr. þessarar greinar, sýna hvaða tegund gagna var notuð til þess að framkvæma leitina fremur en gögnin sjálf.

4. Aðgerðaskrárnar skal einungis nota í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. og þeim skal eytt þremur árum eftir að þær eru búnar til. Aðgerðaskrár sem innihalda sögu skráninga skal eytt þremur árum eftir að skráningunum hefur verið eytt.

5. Geyma má aðgerðaskrárnar lengur en í þann tíma sem um getur í 4. mgr. ef þörf er á þeim í tengslum við eftirlit sem þegar er hafið.

6. Lögbær innlend yfirvöld, sem sjá um að athuga hvort leit sé lögmæt, fylgjast með lögmæti gagnavinnslu, annast eigið eftirlit og tryggja að landsbundna Schengen-upplýsingakerfið starfi sem skyldi, heilleika gagna og öryggi, skulu hafa aðgang að þessum aðgerðaskrár, innan marka valdheimilda sinna og fari þau þess á leit, í þeim tilgangi að sinna skyldum sínum.

13. gr.

Eigið eftirlit

Aðildarríkin skulu tryggja að sérhvert yfirvald sem hefur rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu geri nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari reglugerð og starfi, ef nauðsyn krefur, með eftirlitsyfirvaldinu.

14. gr.

Þjálfun starfsfólks

1. Starfsfólk þeirra yfirvalda, sem hafa rétt til aðgangs að Schengen-upplýsingakerfinu, skal fá viðeigandi þjálfun að því er varðar gagnaöryggi, grundvallarréttindi, m.a. persónuvernd, og reglur um og aðferðir við gagnavinnslu sem fram koma í SIRENE-handbókinni áður en það fær heimild til vinnslu gagna sem geymd eru í Schengen-upplýsingakerfinu og reglulega

eftir að aðgangur að gögnum Schengen-upplýsingakerfisins hefur verið veittur. Upplýsa skal starfsfólkið um viðeigandi ákvæði varðandi refsiverð brot og viðurlög, m.a. ákvæðin sem kveðið er á um í 59. gr.

2. Aðildarríkin skulu setja fram innlenda þjálfunaráætlun vegna Schengen-upplýsingakerfisins sem skal fela í sér þjálfun endanlegra notenda, auk starfsfólks SIRENE-skrifstofanna.

Þjálfunaráætlunin getur verið hluti af almennri þjálfunaráætlun á innlendum vettvangi sem tekur einnig til þjálfunar á öðrum viðeigandi sviðum.

3. Skipuleggja skal sameiginleg þjálfunarnámskeið á vettvangi Sambandsins a.m.k. einu sinni á ári til þess að efla samstarf milli SIRENE-skrifstofanna.

III. KAFLI

SKYLDUR STOFNUNAR EVRÓPUSAMBANDSINS UM REKSTUR STÓRRA UPPLÝSINGATÆKNIKERFA

15. gr.

Rekstrarstjórnun

1. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal bera ábyrgð á rekstrarstjórnun miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins. Hún skal tryggja, í samstarfi við aðildarríkin, að besta fánlega tækni sé ávallt notuð fyrir miðlæga Schengen-upplýsingakerfið, með fyrirvara um kostnaðar- og ábatagreiningu.

2. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal einnig bera ábyrgð á eftirfarandi verkefnum sem tengjast fjarskiptavirkinu:

- a) eftirliti,
- b) öryggi,
- c) samræmingu á samskiptum milli aðildarríkjanna og veitandans,
- d) verkefnum sem varða framkvæmd fjárhagsáætlunar,
- e) kaupum og endurnýjun og
- f) samningamálum.

3. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal einnig bera ábyrgð á eftirfarandi verkefnum sem tengjast SIRENE-skrifstofunum og samskiptum milli þeirra:

- a) að samræma prófanir, stjórna þeim og styðja við þær,
 - b) að viðhalda og uppfæra tækniforskriftir fyrir skipti á viðbótarupplýsingum milli SIRENE-skrifstofanna og fjarskiptavirkisins og
 - c) að stjórna áhrifum tæknibreytinga þegar þær hafa áhrif á bæði Schengen-upplýsingakerfið og skipti á viðbótarupplýsingum milli SIRENE-skrifstofanna.
4. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal þróa og viðhalda fyrirkomulagi og ferlum til að framkvæma kannanir á gæðum gagna í tæknilegu stoðeiningunni. Hún skal gefa aðildarríkjunum reglulega skýrslur í þessu tilliti.

Hún skal gefa framkvæmdastjórninni reglulega skýrslu um þau vandamál sem upp hafa komið og um viðkomandi aðildarríki.

Framkvæmdastjórnin skal gefa Evrópuþinginu og ráðinu reglulega skýrslu um þau vandamál tengd gæðum gagna sem upp hafa komið.

5. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal einnig hafa með höndum verkefni tengd því að veita þjálfun í tæknilegri notkun Schengen-upplýsingakerfisins og ráðstöfunum um að bæta gæði gagna í Schengen-upplýsingakerfinu.

6. Rekstrarstjórnun miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins skal taka til allra nauðsynlegra verkefna til þess að halda kerfinu starfandi allan sólarhringinn, alla daga vikunnar í samræmi við þessa reglugerð, einkum þeirrar viðhaldsvinnu og tækniþróunar sem nauðsynleg er til að tryggja að kerfið starfi snurðulaust. Þessi verkefni skulu einnig taka til samræmingar og stjórnunar á og stuðnings við prófanir varðandi miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og landsbundna Schengen-upplýsingakerfið sem tryggja að miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og landsbundna Schengen-upplýsingakerfið starfi í samræmi við kröfurnar um fylgni við tækni- og virknikröfur sem fram koma í 9. gr.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til þess að setja fram tæknilegar kröfur vegna fjarskiptavirkisins. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 62. gr.

16. gr.

Öryggi – Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa

1. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir, m.a. öryggisáætlun, áætlun um rekstrarsamfellu og endurreisnaráætlun eftir stóráfall fyrir miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið til þess:

- a) að vernda búnað sem gögn eru geymd á, m.a. með gerð viðbragðsáætlana til verndar mikilvægum grunnvirkjum,
- b) að neita þeim sem ekki hafa til þess heimild um aðgang að gagnavinnsluaðstöðu til vinnslu á persónuupplýsingum (eftirlit með aðgangi að aðstöðu),
- c) að koma í veg fyrir að þeir sem ekki hafa til þess heimild geti lesið eða afritað af gagnamiðlum, breytt þeim eða eytt (eftirlit með gagnamiðlum),
- d) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að færa inn gögn og skoða, breyta eða eyða varðveittum persónuupplýsingum (eftirlit með varðveislu gagna),
- e) að koma í veg fyrir að þeir sem hafa ekki til þess heimild geti notað sjálfvirk gagnavinnslukerfi með hjálp gagnasamskiptabúnaðar (notendaeftirlit),
- f) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu og að hægt sé að breyta eða eyða án heimildar gögnum sem eru unnin í Schengen-upplýsingakerfinu (eftirlit með færslu upplýsinga),
- g) að tryggja, með notkun persónubundinna og einkvæmra notendaauðkenna og leynilegs aðgangshams að þeir sem hafa heimild til að nota sjálfvirk gagnavinnslukerfi hafi aðeins aðgang að gögnum sem falla undir aðgangsheimild þeirra (eftirlit með aðgangi að gögnum),
- h) að útbúa lýsingar á hlutverki og skyldum einstaklinga, sem hafa heimild til aðgangs að gögnum eða gagnavinnsluaðstöðu, og gera þessar lýsingar þegar í stað aðgengilegar Evrópsku persónuverndarstofnuninni að beiðni hennar (starfsmannalýsingar),

i) að tryggja að hægt sé að sannprófa og ákvarða til hvaða aðila unnt er að senda persónuupplýsingar með gagnasamskiptabúnaði (eftirlit með samskiptum),

j) að tryggja að unnt sé að sannprófa og ákvarða eftir á hvaða persónuupplýsingar hafa verið færðar inn í sjálfvirk gagnavinnslukerfi, hvenær það var gert og hver gerði það (eftirlit með færslum),

k) að hindra, einkum með viðeigandi dulkóðunaraðferðum, að hægt sé án heimildar að lesa, afrita, breyta eða eyða persónuupplýsingum meðan verið er að senda þær eða við flutning gagnamiðla (eftirlit með flutningi),

l) að hafa eftirlit með skilvirkni öryggisráðstafananna sem um getur í þessari grein og gera nauðsynlegar skipulagsráðstafanir í tengslum við innra eftirlit til að tryggja að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar (eigin úttekt),

m) að tryggja að uppsett kerfi sé hægt að setja upp að nýju eftir rof svo að það starfi eðlilega (endurrétting),

n) að tryggja rétta virkni Schengen-upplýsingakerfisins, að tilkynnt sé um truflanir (áreiðanleiki) og að ekki sé unnt að spilla varðveittum persónuupplýsingum þegar virkni kerfisins er ekki rétt (heilleiki) og

o) að tryggja öryggi tæknisvæða sinna.

2. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa skal gera ráðstafanir sem jafngilda þeim sem um getur í 1. mgr. að því er varðar öryggi í tengslum við vinnslu og skipti á viðbótarupplýsingum í gegnum fjarskiptavirkið.

17. gr.

Trúnaðarkvöð — Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa

1. Með fyrirvara um 17. gr. í starfsmannareglunum skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa láta viðeigandi reglur um þagnarskyldu eða aðra sambærilega trúnaðarskyldu sem svarar til þeirra sem mælt er fyrir um í 11. gr. þessarar reglugerðar gilda um allt starfsfólk sitt sem gert er að vinna með gögn í Schengen-upplýsingakerfinu. Þessi kvöð skal áfram eiga við eftir að viðkomandi einstaklingar láta af embætti eða hætta störfum eða eftir að skyldustörfum þeirra lýkur.

2. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa skal gera ráðstafanir sem jafngilda þeim sem um getur í 1. mgr. að því er varðar trúnaðarkvöð í tengslum við skipti á viðbótarupplýsingum í gegnum fjarskiptavirkið.

3. Ef Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa á samstarf við utanaðkomandi verktaka um hvers kyns verkefni sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu skal hún hafa náð eftirlit með starfsemi verktakans til þess að tryggja að hann fari að öllum ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum sem varða öryggi, trúnaðarkvöð og persónuvernd.

4. Ekki skal fela einkaaðilum eða einkareknum stofnunum rekstrarstjórnun tæknilegu stoðeiningarinnar.

18. gr.

Aðgerðarskrár haldnar miðlægt

1. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa skal tryggja að allur aðgangur að og öll skipti á persónuupplýsingum í tæknilegu stoðeiningunni séu skráð í aðgerðaskrár í þeim tilgangi sem getið er í 1. mgr. 12. gr.

2. Í aðgerðaskránum skal einkum koma fram saga skráningarinnar, dagsetning og tími gagnavinnslunnar, gögnin sem notuð eru til að framkvæma leit, tilvísun til þeirra gagna sem eru unnin og persónubundin og einkvæm auðkenni þess lögbæra yfirvalds sem annaðist vinnslu gagnanna.

3. Ef leitin er framkvæmd á grundvelli fingrafaragagna eða andlitsmynda í samræmi við 33. gr. skulu aðgerðaskrárnar, þrátt fyrir 2. mgr. þessarar greinar, sýna hvaða tegund gagna var notuð til þess að framkvæma leitina fremur en gögnin sjálf.

4. Aðgerðaskrárnar skal einungis nota í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. og þeim skal eytt þremur árum eftir að þær eru búnar til. Aðgerðaskrár sem innihalda sögu skráninga skal eytt þremur árum eftir að skráningunum hefur verið eytt.

5. Geyma má aðgerðaskrárnar lengur en í þann tíma sem um getur í 4. mgr. ef þörf er á þeim í tengslum við eftirlit sem þegar er hafið.

6. Í þágu eigin eftirlits og til að tryggja eðlilega virkni tæknilegu stoðeiningarinnar, heilleika gagna og öryggi skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni kerfa hafa aðgang að þessum aðgerðaskrá, innan marka valdheimilda sinna.

Evrópska persónuverndarstofnunin skal hafa aðgang að þessum aðgerðaskrá fari hún fram á það, innan marka valdheimilda sinna og í þeim tilgangi að sinna verkefnum sínum.

IV. KAFLI

UPPLÝSINGAR TIL ALMENNINGS

19. gr.

Upplýsingaherferðir um Schengen-upplýsingakerfið

Þegar beiting þessarar reglugerðar hefst skal framkvæmdastjórnin, í samstarfi við eftirlitsyfirvöldin og Evrópsku persónuverndarstofnunina, hrinda úr vör upplýsingaherferð meðal almennings um markmið Schengen-upplýsingakerfisins, gögnin sem þar eru varðveitt, yfirvöld sem hafa aðgang að því og um réttindi skráðra einstaklinga. Framkvæmdastjórnin skal endurtaka slíkar herferðir reglulega í samstarfi við eftirlitsyfirvöldin og Evrópsku persónuverndarstofnunina. Framkvæmdastjórnin skal halda úti vefsetri sem er aðgengilegt almenningi þar sem fram koma allar viðeigandi upplýsingar varðandi Schengen-upplýsingakerfið. Aðildarríkin skulu, í samstarfi við innlend eftirlitsyfirvöld sín, móta og koma til framkvæmda nauðsynlegum stefnum til að upplýsa borgara sína og íbúa almennt um Schengen-upplýsingakerfið.

V. KAFLI

SKRÁNINGAR VEGNA SYNJUNAR UM KOMU OG DVÖL RÍKISBORGARA ÞRIÐJU LANDA

20. gr.

Flokkar gagna

1. Með fyrirvara um 1. mgr. 8. gr. eða ákvæði þessarar reglugerðar um geymslu viðbótargagna skulu í Schengen-upplýsingakerfinu einungis vera þeir flokkar gagna sem hvert aðildarríki leggur fram, í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í 24. og 25. gr.

2. Í skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu, sem felur í sér upplýsingar um einstaklinga, skulu einungis eftirfarandi upplýsingar koma fram:

- a) kenninöfn,
- b) eiginnöfn,
- c) nöfn við fæðingu,
- d) fyrri nöfn og tökuheiti,
- e) sérstök varanleg, líkamleg einkenni,
- f) fæðingarstaður,
- g) fæðingardagur og -ár,

h) kyn,

i) ríkisföng,

j) hvort hlutaðeigandi einstaklingur:

i. sé vopnaður,

ii. sé ofbeldisfullur,

iii. hafi hlaupist á brott eða lagt á flóttu,

iv. sé í sjálfsvígshættu,

v. ógni lýðheilsu eða

vi. taki þátt í athæfi sem um getur í 3.–14. gr. tilskipunar (ESB) 2017/541,

k) ástæðan fyrir skráningunni,

l) hvaða yfirvald stofnaði skráninguna,

m) tilvísun til ákvörðunarinnar sem varð tilefni skráningarinnar,

n) aðgerð sem grípa skal til ef fram kemur jákvæð niðurstaða,

o) tengingar við aðrar skráningar skv. 48. gr.,

p) hvort hlutaðeigandi einstaklingur sé aðstandandi borgara Sambandsins eða annars einstaklings sem nýtur réttar til frjálsrar farar eins og um getur í 26. gr.,

q) hvort ákvörðunin um að synja um komu og dvöl byggist á:

i. fyrri refsidómi, eins og um getur í a-lið 2. mgr. 24. gr.,

ii. alvarlegri öryggisógn, eins og um getur í b-lið 2. mgr. 24. gr.,

iii. því að lög Sambandsins eða landslög um komu og dvöl hafi verið sniðgengin, eins og um getur í c-lið 2. mgr. 24. gr.,

- iv. komubanni, eins og um getur í b-lið 1. mgr. 24. gr.,
- v. takmarkandi ráðstöfun sem um getur í 25. gr.,
- r) tegund brots,
- s) flokkur persónuskilríkja einstaklingsins,
- t) útgáfuland persónuskilríkja einstaklingsins,
- u) númer persónuskilríkja einstaklingsins, eitt eða fleiri,
- v) útgáfudagur persónuskilríkja einstaklingsins,
- w) ljósmyndir og andlitsmyndir,
- x) fingrafaragögn,
- y) afrit af persónuskilríkjum, í lit þegar mögulegt er.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar tæknireglur til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnunum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar og sameiginlegu staðlana sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 62. gr.

4. Tæknireglur fyrir leit í tæknilegu stoðeiningunni, í landsbundnum eða sameiginlegum afritum og í tækiafritum, sem eru gerð skv. 2. mgr. 41. gr., skulu vera sambærilegar. Þær skulu byggjast á sameiginlegum stöðlum.

21. gr.

Meðalhof

1. Áður en skráning er færð inn og þegar gildistími skráningar er framlengdur skulu aðildarríkin ákveða hvort tilvikið sé nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið.

2. Þegar ákvörðun um að synja um komu og dvöl, sem um getur í a-lið 1. mgr. 24. gr., tengist hryðjuverki skal tilvikið teljast nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið. Í þágu almannaoýruggis og þjóðaröryggis mega aðildarríkin gera þá undantekningu að færa ekki inn skráningu þegar líklegt má telja að slíkt myndi standi í vegi opinberra eða lagalegra eftirgrennslana, rannsókna eða málsmeðferða.

22. gr.

Kröfur vegna innfærslu skráningar

1. Til að færa inn skráningu í Schengen-upplýsingakerfið þarf að lágmarki þau gögn, sem um getur í a-, g-, k-, m-, n- og q-lið 2. mgr. 20. gr. Einnig skal færa inn þau gögn önnur, sem um getur í þeirri málsgrein, í Schengen-upplýsingakerfið ef þau liggja fyrir.

2. Gögnin sem um getur í e-lið 2. mgr. 20. gr. þessarar reglugerðar skal aðeins færa inn þegar slíkt er nauðsynlegt til þess að bera kennsl á hlutaðeigandi ríkisborgara þriðja lands. Þegar slík gögn eru færð inn skulu aðildarríkin sjá til þess að 9. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 sé fylgt.

23. gr.

Samrýmanleiki skráninga

1. Áður en aðildarríki færir inn skráningu skal það kanna hvort fyrir sé skráning um viðkomandi einstakling í Schengen-upplýsingakerfinu. Í því skyni skal einnig kanna fingrafaragögn ef þau liggja fyrir.
2. Hvert aðildarríki skal aðeins færa inn eina skráningu fyrir hvern einstakling í Schengen-upplýsingakerfið. Ef nauðsyn krefur mega önnur aðildarríki færa inn nýjar skráningar fyrir sama einstakling í samræmi við 3. mgr.
3. Ef fyrir er skráning um einstakling í Schengen-upplýsingakerfinu skal aðildarríkið, sem óskar eftir að færa inn nýja skráningu, kanna hvort ósamrýmanleiki sé milli skráninganna. Ef ósamrýmanleiki er ekki fyrir hendi má aðildarríkið færa inn nýju skráninguna. Ef skráningarnar eru ósamrýmanlegar skulu SIRENE-skrifstofur hlutaðeigandi aðildarríkja hafa með sér samráð með því að skiptast á viðbótarupplýsingum til þess að ná samkomulagi. Mæla skal fyrir um reglur um samrýmanleika skráninga í SIRENE-handbókinni. Víkja má frá reglum um samrýmanleika eftir að aðildarríkin hafa haft með sér samráð enda sé það brýnt vegna hagsmuna einstakra ríkja.
4. Þegar fram kemur jákvæð niðurstaða úr fleiri en einni skráningu um sama einstakling skal aðildarríkið sem annast framkvæmdina fylgja reglum um forgang skráninga sem mælt er fyrir um í SIRENE-handbókinni.

Ef einstaklingur fellur undir fleiri en eina skráningu sem mismunandi aðildarríki hafa fært inn skal framkvæmd skráninga vegna handtöku í samræmi við 26. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1862 hafa forgang, sbr. þó 25. gr. þeirrar reglugerðar

24. gr.

Skilyrði fyrir innfærslu skráninga vegna synjunar um komu og dvöl

1. Aðildarríki skulu færa inn skráningu vegna synjunar um komu og dvöl ef annað eftirfarandi skilyrði er uppfyllt:
 - a) aðildarríkið hefur komist að þeirri niðurstöðu, á grundvelli mats í hverju tilviki fyrir sig sem tekur til mats á persónulegum aðstæðum hlutaðeigandi ríkisborgara þriðja lands og afleiðingunum af því að synja viðkomandi um komu og dvöl, að almannaoöryggi, allsherjarreglu eða þjóðaröryggi stafi ógn af veru þess ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði þess og tekin hefur verið af þessum sökum ákvörðun dómstóls eða stjórnvalds í aðildarríkinu, í samræmi við landslög, um að synja um komu og dvöl og gefin út innlend skráning um synjun á komu og dvöl, eða
 - b) aðildarríkið hefur gefið út komubann í samræmi við málsmeðferðarreglur sem virða tilskipun 2008/115/EB að því er varðar ríkisborgara þriðja lands.
2. Þær aðstæður sem falla undir a-lið 1. mgr. teljast koma upp þegar:
 - a) ríkisborgari þriðja lands hefur verið sakfelldur í aðildarríki fyrir afbrot sem varðar a.m.k. eins árs frjálrsæðissviptingu,
 - b) rík ástæða er til að ætla að ríkisborgari þriðja lands hafi framið alvarlegt, refsivert brot, þ.m.t. hryðjuverk, eða fyrir liggja skýrar vísbendingar um að hann hafi í hyggju að fremja slíkt brot á yfirráðasvæði aðildarríkis eða
 - c) ríkisborgari þriðja lands hefur sniðgengið eða reynt að sniðganga lög Sambandsins eða landslög um komu og dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna.
3. Til að koma í veg fyrir endurkomu viðkomandi ríkisborgara þriðja lands skal skráningaraðildarríkið tryggja að skráningin í Schengen-upplýsingakerfinu taki gildi um leið og viðkomandi ríkisborgari þriðja lands hefur yfirgefið yfirráðasvæði aðildarríkjanna eða eins fljótt og hægt er þegar skráningaraðildarríkið hefur fengið skýrar vísbendingar um að ríkisborgarinn hafi yfirgefið yfirráðasvæði aðildarríkjanna.
4. Einstaklingar, sem tekin hefur verið ákvörðun um að synja um komu og dvöl, eins og um getur í 1. mgr., skulu eiga rétt á að kæra ákvörðunina. Slíkar kæur skulu vera í samræmi við lög Sambandsins og landslög þar sem kveðið skal á um raunhæft úrræði til að leita réttar síns fyrir dómstólum.

25. gr.

Skilyrði fyrir innfærslu skráninga um ríkisborgara þriðju landa sem sæta takmarkandi ráðstöfunum

1. Skráningar um ríkisborgara þriðju landa, sem sæta takmarkandi ráðstöfun til að koma í veg fyrir komu til eða gegnumferð um yfirráðasvæði aðildarríkjanna, sem gerð er í samræmi við réttargerðir sem ráðið hefur samþykkt, þ.m.t. ráðstafanir til framkvæmdar ferðabanni sem gefið er út af öryggisráði Sameinuðu þjóðanna, skulu færðar inn í Schengen-upplýsingakerfið í þeim tilgangi að synja um komu og dvöl, að því marki sem kröfur um gæði gagna eru uppfylltar.

2. Skráningarnar skulu færðar inn, þær uppfærðar og þeim eytt af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis sem fer með formennsku í ráði Evrópusambandsins þegar ráðstöfunin er samþykkt. Ef það aðildarríki hefur ekki aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu eða að skráningum sem færðar eru inn í samræmi við þessa reglugerð skal aðildarríkið sem fer með formennsku þar á eftir og sem hefur aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu, þ.m.t. að skráningum sem færðar eru inn í samræmi við þessa reglugerð, taka á sig ábyrgðina.

Aðildarríkin skulu koma á nauðsynlegum verklagsreglum um innfærslu, uppfærslu og eyðingu slíkra skráninga.

26. gr.

Skilyrði fyrir innfærslu skráninga um ríkisborgara þriðju landa sem njóta réttar til frjálsrar farar innan Sambandsins

1. Skráning um ríkisborgara þriðja lands sem nýtur réttar til frjálsrar farar innan Sambandsins í samræmi við tilskipun 2004/38/EB eða samkvæmt samningi milli Sambandsins, eða Sambandsins og aðildarríkja þess, annars vegar og þriðju landa hins vegar, skal vera í samræmi við reglur sem samþykktar eru til framkvæmdar þeirri tilskipun eða þeim samningi.

2. Gefi skráning skv. 24. gr. jákvæða niðurstöðu varðandi ríkisborgara þriðja lands, sem nýtur réttar til frjálsrar farar innan Sambandsins, skal aðildarríkið sem annast framkvæmdina hafa tafarlaust samráð við skráningaraðildarríkið með skiptum á viðbótarupplýsingum til þess að unnt sé að ákveða án tafar hvaða aðgerðar sé þörf.

27. gr.

Fyrirframsamráð áður en dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar er veitt eða framlengd

Ef aðildarríki hefur í hyggju að veita ríkisborgara þriðja ríkis, sem annað aðildarríki hefur fært í skráningu vegna synjunar um komu og dvöl, dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar eða framlengja það skulu aðildarríkin sem málið varðar hafa með sér samráð með skiptum á viðbótarupplýsingum í samræmi við eftirfarandi reglur:

a) útgáfuaðildarríkið skal hafa samráð við skráningaraðildarríkið áður en það veitir eða framlengir dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar,

b) skráningaraðildarríkið skal svara beiðninni um samráð innan 10 almanaksdaga,

c) ef ekki berst svar innan frestsins, sem um getur í b-lið, skal lítið svo á að skráningaraðildarríkið sé ekki mótfallið veitingu dvalarleyfisins eða vegabréfsáritunarinnar til langrar dvalar,

d) þegar útgáfuaðildarríkið tekur viðeigandi ákvörðun skal það taka tillit til ástæðnanna fyrir ákvörðun skráningaraðildarríkisins og íhuga, í samræmi við landslög, hvort allsherjarreglu eða almannaöryggi kunni að stafa ógn af veru viðkomandi ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,

e) útgáfuaðildarríkið skal tilkynna skráningaraðildarríkinu um ákvörðun sína og

f) ef útgáfuaðildarríkið tilkynnir skráningaraðildarríkinu að það hafi í hyggju að veita eða framlengja dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar, eða að það hafi tekið ákvörðun um að gera það, skal skráningaraðildarríkið eyða skráningunni vegna synjunar um komu og dvöl.

Endanleg ákvörðun um það hvort veita skuli ríkisborgara þriðja lands dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar er í höndum útgáfuaðildarríkisins.

28. gr.

Fyrirframsamráð áður en færð er inn skráning vegna synjunar um komu og dvöl

Þegar aðildarríki hefur tekið ákvörðun sem um getur í 1. mgr. 24. gr. og íhugar að færa inn skráningu vegna synjunar um komu og dvöl ríkisborgara þriðja lands, sem er handhafi gilds dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar sem gefin er út af öðru aðildarríki, skulu aðildarríkin sem málið varðar hafa með sér samráð með skiptum á viðbótarupplýsingum í samræmi við eftirfarandi reglur:

a) aðildarríkið sem tók ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. 24. gr. skal tilkynna útgáfuaðildarríkinu um hana,

b) í upplýsingunum, sem skipst er á skv. a-lið þessarar greinar, skal gera nægilega ítarlega grein fyrir ástæðum ákvörðunarinnar sem um getur í 1. mgr. 24. gr.,

c) á grundvelli upplýsinganna frá aðildarríkinu sem tók ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. 24. gr. skal útgáfuaðildarríkið íhuga hvort ástæða er til að afturkalla dvalarleyfið eða vegabréfsáritunina til langrar dvalar,

d) þegar útgáfuaðildarríkið tekur viðeigandi ákvörðun skal það taka tillit til ástæðnanna fyrir ákvörðun aðildarríkisins sem tók ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. 24. gr. og íhuga, í samræmi við landslög, hvort allsherjarreglu eða almannaöryggi kunni að stafa ógn af veru viðkomandi ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,

e) innan 14 almanaksdaga frá viðtöku samráðsbeiðninnar skal útgáfuaðildarríkið tilkynna aðildarríkinu, sem tók ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. 24. gr., um ákvörðun sína eða, hafi það ekki náð að taka ákvörðun innan þessa tímabils, leggja fram rökstudda beiðni um framlengingu, í sérstöku undantekningartilviki, á svarfrestinum um að hámarki 12 almanaksdaga til viðbótar,

f) ef útgáfuaðildarríkið tilkynnir aðildarríkinu sem tók ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. 24. gr. að það muni halda fast við ákvörðun sína um dvalarleyfið eða vegabréfsáritunina til langrar dvalar skal aðildarríkið sem tók ákvörðunina ekki færa inn skráningu vegna synjunar um komu og dvöl.

29. gr.

Eftirásamráð þegar færð hefur verið inn skráning vegna synjunar um komu og dvöl

Ef í ljós kemur að aðildarríki hefur fært inn skráningu vegna synjunar um komu og dvöl ríkisborgara þriðja lands, sem er handhafi gilds dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar sem annað aðildarríki hefur veitt, skulu aðildarríkin sem málið varðar hafa með sér samráð með skiptum á viðbótarupplýsingum í samræmi við eftirfarandi reglur:

a) skráningaraðildarríkið skal tilkynna útgáfuaðildarríkinu um skráninguna vegna synjunar um komu og dvöl,

b) í upplýsingunum, sem skipst er á skv. a-lið, skal gera nægilega ítarlega grein fyrir ástæðum skráningarinnar vegna synjunar um komu og dvöl,

c) á grundvelli upplýsinganna frá skráningaraðildarríkinu skal útgáfuaðildarríkið íhuga hvort ástæða er til að afturkalla dvalarleyfið eða vegabréfsáritunina til langrar dvalar,

d) þegar útgáfuaðildarríkið tekur ákvörðun sína skal það taka tillit til ástæðnanna fyrir ákvörðun skráningaraðildarríkisins og íhuga, í samræmi við landslög, hvort allsherjarreglu eða almannaöryggi kunni að stafa ógn af veru viðkomandi ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,

e) innan 14 almanaksdaga frá viðtöku samráðsbeiðninnar skal útgáfuaðildarríkið tilkynna skráningaraðildarríkinu um ákvörðun sína eða, hafi það ekki náð að taka ákvörðun innan þessa tímabils, leggja fram rökstudda beiðni um framlengingu, í sérstöku undantekningartilviki, á svarfrestinum um að hámarki 12 almanaksdaga til viðbótar,

Þef útgáfuaðildarríkið tilkynnir skráningaraðildarríkinu að það muni halda fast við ákvörðun sína um dvalarleyfið eða vegabréfsáritunina til langrar dvalar skal skráningaraðildarríkið þegar í stað eyða skráningunni vegna synjunar um komu og dvöl.

30. gr.

Samráð þegar fram kemur jákvæð niðurstaða varðandi ríkisborgara þriðja lands með gilt dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar

Ef aðildarríki fær upp jákvæða niðurstöðu úr skráningu vegna synjunar um komu og dvöl sem aðildarríki hefur fært inn um ríkisborgara þriðja lands, sem er handhafi gilds dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar sem gefin er út af öðru aðildarríki, skulu aðildarríkin sem málið varðar hafa með sér samráð með skiptum á viðbótarupplýsingum í samræmi við eftirfarandi reglur:

a) aðildarríkið sem annast framkvæmd skal tilkynna skráningaraðildarríkinu um stöðuna,

b) skráningaraðildarríkið skal hefja ferlið sem mælt er fyrir um í 29. gr.,

c) skráningaraðildarríkið skal tilkynna aðildarríkinu sem annast framkvæmd um niðurstöðu samráðsins.

Ákvörðun um komu viðkomandi ríkisborgara þriðja lands er tekin af aðildarríkinu sem annast framkvæmd í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399.

31. gr.

Tölfræðilegar upplýsingar um upplýsingaskipti

Aðildarríkin skulu árlega láta Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa í té tölfræðilegar upplýsingar um upplýsingaskipti sem fram fara í samræmi við 27.–30. gr. og um tilvik þar sem frestir, sem mælt er fyrir um í þessum greinum, voru ekki virtir.

VI. KAFLI

LEIT Á GRUNDEVLLI LÍFKENNAUPPLÝSINGA

32. gr.

Sértækar reglur um innfærslu ljósmynda, andlitsmynda og fingrafaragagna

1. Aðeins skal færa inn í Schengen-upplýsingakerfið ljósmyndir, andlitsmyndir og fingrafaragögn sem um getur í w- og x-lið 2. mgr. 20. gr. og sem uppfylla lágmarksstaðla um gæði gagna og tækniforskriftir. Fyrir innfærslu gagnanna skal fara fram gæðakönnun til þess að ganga úr skugga um hvort lágmarksstöðlum um gæði gagna og tækniforskriftum sé fylgt.

2. Fingrafaragögn, sem eru færð í Schengen-upplýsingakerfið, geta samanstaðið af einum til tíu fingraförum af flötum fingrum og einu til tíu veltiförum. Þau geta einnig falið í sér allt að tvö lófaför.

3. Setja skal lágmarksstaðla um gæði gagna og tækniforskriftir í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar vegna varðveislu lífkennaupplýsinga sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Þessir lágmarksstaðlar um gæði gagna og tækniforskriftir skulu ákvarða þau gæði sem krafist er vegna notkunar gagnanna til að sannprófa deili á einstaklingi í samræmi við 1. mgr. 33. gr. og vegna notkunar gagnanna til að bera kennsl á einstakling í samræmi við 2.–4. mgr. 33. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um lágmarksstaðla varðandi gæði gagna og tækniforskriftir sem um getur í 1. og 3. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 62. gr.

33. gr.

Sértækar reglur varðandi sannprófun eða leit á grundvelli ljósmynda, andlitsmynda og fingrafaragagna

1. Ef fyrir liggja ljósmyndir, andlitsmyndir og fingrafaragögn í skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu skal nota slíkar ljósmyndir, andlitsmyndir og fingrafaragögn til að staðfesta deili á einstaklingi sem fundist hefur í kjölfar alstafaleitar í Schengen-upplýsingakerfinu.

2. Heimilt er að leita í fingrafaragögnum í öllum tilvikum til þess að bera kennsl á einstakling. Þó skal leita í fingrafaragögnum til þess að bera kennsl á einstakling þegar ekki er hægt að staðfesta hver hann er með öðrum aðferðum. Miðlæga Schengen-upplýsingakerfið skal í þessu skyni innihalda sjálfvirkir fingrafaragreiningarkerfi (AFIS).

3. Einnig er heimilt að leita í fingrafaragögnum í Schengen-upplýsingakerfinu í tengslum við skráningar sem eru færðar inn í samræmi við 24. og 25. gr. með því að nota fullkomin eða ófullkomin fingraför eða lófaför sem finnast á vettvangi alvarlegra brota eða hryðjuverka sem eru til rannsóknar þegar hægt er að sýna fram á að miklar líkur séu á því að þessi fingraför tilheyri þeim sem framdi brotið og að því tilskildu að leit fari fram samtímis í viðeigandi landsbundnum fingrafaragrunnum aðildarríkisins.

4. Um leið og slíkt verður tæknilega mögulegt má nota ljósmyndir og andlitsmyndir til að bera kennsl á einstakling á opinberum landamærastöðvum, enda sé tryggt að staðfesting á deilum sé mjög áreiðanleg.

Áður en þessi virkni kemur til framkvæmda í Schengen-upplýsingakerfinu skal framkvæmdastjórnin leggja fram skýrslu um það hvort nauðsynleg tækni sé tiltæk, tilbúin til notkunar og áreiðanleg. Hafa skal samráð við Evrópuþingið um skýrsluna.

Eftir að virknin er tekin í notkun á opinberum landamærastöðvum skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 61. gr., sem koma til viðbótar þessari reglugerð, um það að ákvarða undir hvaða kringumstæðum öðrum má nota ljósmyndir og andlitsmyndir til að bera kennsl á einstaklinga.

VII. KAFLI

RÉTTUR TIL AÐGANGS OG ENDURSKOÐUN OG EYÐING SKRÁNINGA

34. gr.

Lögbær innlend yfirvöld sem hafa rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Lögbær innlend yfirvöld sem bera ábyrgð á að bera kennsl á ríkisborgara þriðju landa skulu hafa rétt til aðgangs að gögnum sem skráð eru í Schengen-upplýsingakerfið og rétt til að leita beint í slíkum gögnum eða í afriti af gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins í tengslum við:

a) landamæravörslu í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399,

b) eftirlit lögreglu og töllyfirvalda innan hlutaðeigandi aðildarríkis og samræmingu tilnefndra yfirvalda á slíku eftirliti,

c) það að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir hryðjuverk eða önnur alvarleg refsiverð brot eða fullnægja refsivíðurlögum innan viðkomandi aðildarríkis að því tilskildu að tilskipun (ESB) 2016/680 eigi við,

d) það að kanna skilyrðin fyrir og taka ákvarðanir um komu og dvöl ríkisborgara þriðju landa á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, m.a. varðandi dvalarleyfi og vegabréfsáritanir til langrar dvalar, og um endursendingar ríkisborgara þriðju landa, auk þess að annast eftirlit með ríkisborgurum þriðju landa sem koma eða dvelja ólöglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,

e) öryggiseftirlit með ríkisborgurum þriðju landa sem sækja um alþjóðlega vernd, svo fremi að yfirvöldin sem annast eftirlitið séu ekki „ákvörðunaryfirvöld“ eins og skilgreint er í f-lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/32/ESB (35), og, þar sem við á, að veita ráðgjöf í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 377/2004 (36),

f) meðferð umsókna um vegabréfsáritanir og ákvörðunartöku varðandi þær, þ.m.t. um hvort eigi að ógilda, afturkalla eða framlengja vegabréfsáritanir, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 810/2009 (37).

2. Lögbær innlend yfirvöld, sem bera ábyrgð á veitingu ríkisborgararéttar, eins og kveðið er á um í landslögum, mega nýta sér rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og rétt til að leita beint í slíkum gögnum, í þeim tilgangi að kanna umsókn um ríkisborgararétt.

3. Að því er varðar 24. og 25. gr. hafa innlend dómsyfirvöld, þ.m.t. þau sem eru handhafar ákærvalds í sakamálum og bera ábyrgð á réttarrannsóknum fyrir ákæru, og samræmingaryfirvöld þeirra, einnig rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og til að leita beint í þeim við lausn verkefna sinna eins og kveðið er á um í landslögum.

4. Yfirvöldin sem um getur í f-lið 1. mgr. þessarar greinar hafa einnig rétt til aðgangs að upplýsingum um skjöl varðandi einstaklinga, sem færðar eru inn í samræmi við k- og l-lið 2. mgr. 38. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1862.

5. Lögbæru yfirvöldin, sem um getur í þessari grein, skulu vera á skránni sem um getur í 8. mgr. 41. gr.

35. gr.

Aðgangur Löggæslusamvinnustofnunarinnar (Europol) að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Löggæslustofnunin (Europol)), sem var komið á fót með reglugerð (ESB) 2016/794, skal hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu þegar slíkt er nauðsynlegt til að hún geti unnið samkvæmt umboði sínu. Löggæslusamvinnustofnunin getur einnig skipst á og farið fram á frekari viðbótarupplýsingar í samræmi við ákvæði SIRENE-handbókarinnar.

2. Ef leit Löggæslusamvinnustofnunarinnar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu skal hún upplýsa skráningaraðildarríkið um það með skiptum á viðbótarupplýsingum í gegnum fjarskiptavirkið og í samræmi við ákvæðin sem sett eru fram í SIRENE-handbókinni. Þar til Löggæslusamvinnustofnunin er fær um að nýta sér þá virkni sem fyrirhuguð er til skipta á viðbótarupplýsingum skal hún upplýsa skráningaraðildarríki eftir þeim leiðum sem skilgreindar eru með reglugerð (ESB) 2016/794.

3. Löggæslusamvinnustofnuninni er heimilt að vinna með viðbótarupplýsingar sem aðildarríkin hafa látið henni í té í þeim tilgangi að bera þær saman við gagnagrunna sína og verkefni tengd aðgerðamiðuðum greiningum sem miða að því að greina tengingar eða önnur viðeigandi tengsl og vegna þeirra stefnumiðuðu, þematengdu eða aðgerðamiðuðu greininga sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2016/794. Hvers kyns vinnsla Löggæslusamvinnustofnunarinnar á viðbótarupplýsingum vegna þessarar greinar skal fara fram í samræmi við þá reglugerð.

4. Notkun Löggæslusamvinnustofnunarinnar á upplýsingum sem finnast við leit í Schengen-upplýsingakerfinu eða við vinnslu viðbótarupplýsinga skal háð samþykki skráningaraðildarríkisins. Ef aðildarríkið heimilar notkun slíkra upplýsinga skal meðhöndlun þeirra af hálfu Löggæslusamvinnustofnunarinnar falla undir reglugerð (ESB) 2016/794.

Löggæslusamvinnustofnunin skal aðeins veita þriðju löndum og þriðju aðilum slíkar upplýsingar með samþykki skráningaraðildarríkisins og í fullu samræmi við lög Sambandsins um persónuvernd.

5. Löggæslusamvinnustofnunin:

a) skal ekki tengja hluta Schengen-upplýsingakerfisins eða senda gögn, sem þar koma fram og hún hefur aðgang að, neinu kerfi til gagnaöflunar og vinnslu sem Löggæslusamvinnustofnunin notar eða er notað hjá henni, né heldur hala niður eða afrita á annan hátt neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins, sbr. þó 4. og 6. mgr.,

b) skal eyða viðbótarupplýsingum sem innihalda persónuupplýsingar eigi síðar en einu ári eftir að viðkomandi skráningu hefur verið eytt, sbr. þó 1. mgr. 31. gr. reglugerðar (ESB) 2016/794. Þrátt fyrir það getur Löggæslusamvinnustofnunin, hafi hún upplýsingar um mál sem viðbótarupplýsingarnar tengjast í gagnagrunnum sínum eða verkefnum tengdum aðgerðamiðuðum greiningum, í sérstökum undantekningartilvikum varðveitt áfram viðbótarupplýsingarnar ef nauðsyn krefur til þess að hún geti sinnt skyldum sínum. Löggæslusamvinnustofnunin skal tilkynna skráningaraðildarríkinu og aðildarríkinu sem annast framkvæmd um áframhaldandi varðveislu slíkra viðbótarupplýsinga og leggja fram rök fyrir því,

c) skal takmarka aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu, m.a. viðbótarupplýsingum, við starfsfólk stofnunarinnar með sérstaka heimild sem þarf aðgang að slíkum gögnum til þess að geta sinnt skyldum sínum,

d) skal samþykkja og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr.,

e) skal sjá til þess að starfsfólk hennar, sem hefur heimild til að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu, fái viðeigandi þjálfun og upplýsingar í samræmi við 1. mgr. 14. gr. og

f) skal, með fyrirvara um reglugerð (ESB) 2016/794, heimila Evrópsku persónuverndarstofnuninni að fylgjast með og fara yfir starfsemi Löggæslusamvinnustofnunarinnar þegar hún nýtur rétt sinn til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og við skipti á og vinnslu viðbótarupplýsinga.

6. Löggæslusamvinnustofnunin skal einungis afrita gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu í tæknilegum tilgangi þegar slík afritun er nauðsynleg til þess að starfsfólk stofnunarinnar, sem til þess hefur tilskilda heimild, geti framkvæmt beina leit. Þessi reglugerð gildir um slík afrit. Aðeins skal nota þetta tæknilega afrit í þeim tilgangi að geyma gögn Schengen-upplýsingakerfisins á meðan verið er að leita í þeim. Eyða skal gögnum þegar leit í þeim er lokið. Ekki skal líta á slíka notkun sem ólögmætt niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins. Löggæslusamvinnustofnunin skal ekki afrita skráningargögn eða viðbótargögn frá aðildarríkjunum eða frá tæknilegu stoðeiningunni inn í önnur kerfi stofnunarinnar.

7. Löggæslusamvinnustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við ákvæði 12. gr. Ekki skal líta á slíkar aðgerðaskrár og skjöl sem ólögmætt niðurhal eða afritun á hluta Schengen-upplýsingakerfisins.

8. Aðildarríkin skulu upplýsa Löggæslusamvinnustofnunina með skiptum á viðbótarupplýsingum um sérhverja jákvæða niðurstöðu úr skráningum sem varða hryðjuverk. Aðildarríkin geta í sérstökum undantekningartilvikum sleppt því að upplýsa Löggæslusamvinnustofnunina ef slíkt myndi tefla í tvísýnu yfirstandandi rannsóknum, öryggi einstaklings eða ganga gegn mikilvægum öryggishagsmunum skráningaraðildarríkisins.

9. Ákvæði 8. mgr. gilda frá þeim degi þegar Löggæslusamvinnustofnunin er fær um að taka við viðbótarupplýsingum í samræmi við 1. mgr.

36. gr.

Aðgangur evrópskra landamæra- og strandgæsluveita, teyma starfsfólks sem kemur að verkefnum er varða endursendingu og liðsmanna í stuðningsteymum við stjórnun fólksflutninga að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Liðsmenn sveitanna og teymanna sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624 skulu, í samræmi við 8. mgr. 40. gr. þeirrar reglugerðar, samkvæmt umboði sínu og að því tilskildu að þeir hafi heimild til að annast eftirlit í samræmi við 1. mgr. 34. gr. þessarar reglugerðar og hafi fengið tilskilda þjálfun í samræmi við 1. mgr. 14. gr. þessarar reglugerðar, hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu að svo miklu leyti sem slíkt er nauðsynlegt til að þeir geti sinnt starfi sínu og eins og krafist er í aðgerðaáætlun fyrir tiltekna aðgerð. Ekki skal rýmka aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu þannig að hann ná til annarra liðsmanna sveitar eða teymis.

2. Liðsmenn sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. skulu nýta réttinn til aðgangs að og leitar í gögnum Schengen-upplýsingakerfisins í samræmi við 1. mgr. um tæknilegan skilflöt. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal setja tæknilega skilflötinn upp og viðhalda honum og skal hann gera kleift að tengjast miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu beint.

3. Ef leit liðsmanns sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu skal tilkynna skráningaraðildarríkinu um það. Liðsmenn sveita eða teyma skulu, í samræmi við 40. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624, aðeins aðhafast til að bregðast við skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu samkvæmt fyrirmælum frá landamæravörðum gistiaðildarríkisins þar sem þeir eru að störfum eða starfsfólk þess sem kemur að verkefnum er varða endursendingu og, að meginreglu til, í þeirra viðurvist. Gistiaðildarríkið getur heimilað liðsmönnum sveitanna eða teymanna að koma fram fyrir sína hönd.

4. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við ákvæði 12. gr.

5. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal samþykkja og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr. og tryggja að sveitirnar eða teymin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar beiti þessum ráðstöfunum.

6. Ekkert í þessari grein má túlka á þann veg að það hafi áhrif á ákvæði reglugerðar (ESB) 2016/1624 varðandi persónuvernd og þá bótaábyrgð sem Landamæra- og strandgæslustofnunin ber vegna óheimillar eða rangrar vinnslu á slíkum gögnum.

7. Með fyrirvara um 2. mgr. skal ekki tengja neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins neinu öðru kerfi vegna gagnaöflunar og vinnslu sem sveitirnar eða teymin, sem um getur í 1. mgr., eða Landamæra- og strandgæslustofnunin starfrækja né flytja gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu, sem sveitirnar eða teymin hafa aðgang að, yfir í slíkt kerfi. Ekki skal hala niður eða afrita neinn hluta Schengen-upplýsingakerfisins. Ekki skal líta á aðgerðaskráningu yfir aðgang og leitar sem ólögmætt niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins.

8. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal heimila Evrópsku persónuverndarstofnuninni að fylgjast með og fara yfir starfsemi sveitanna eða teymanna sem um getur í þessari grein þegar þau nýta sér rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu. Þetta skal ekki hafa áhrif á önnur ákvæði reglugerðar (ESB) 2018/1725.

37. gr.

Mat á notkun Löggæslusamvinnustofnunarinnar og Landamæra- og strandgæslustofnunarinnar á Schengen-upplýsingakerfinu

1. Framkvæmdastjórnin skal á a.m.k. 5 ára fresti meta starfrækslu og notkun Löggæslusamvinnustofnunarinnar og sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. 36. gr. á Schengen-upplýsingakerfinu.

2. Löggæslusamvinnustofnunin og Landamæra- og strandgæslustofnunin skulu tryggja að niðurstöðum og tilmælum sem sett eru fram á grundvelli matsins sé fylgt eftir með fullnægjandi hætti.

3. Senda skal Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um niðurstöður matsins og eftirfylgni við það.

38. gr.

Umfang aðgangs

Endanlegir notendur, þ.m.t. Löggæslusamvinnustofnunin og liðsmenn sveitanna eða teymanna sem um getur í 8. og 9. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624, skulu aðeins fara inn í þau gögn sem þau þarfnast til að sinna skyldum sínum.

39. gr.

Endurskoðunartímabil skráninga

1. Skráningar skal ekki geyma lengur en nauðsynlegt er til að ná fram tilgangi skráningarinnar.

2. Skráningaraðildarríki skal endurskoða nauðsyn þess að viðhalda skráningu innan þriggja ára frá því skráningin er færð inn í Schengen-upplýsingakerfið. Kveði landsbundna ákvörðunin, sem skráningin byggir á, hins vegar á um lengri gildistíma en þrjú ár skal endurskoða skráninguna innan fimm ára.

3. Hvert aðildarríki getur ákveðið eftir atvikum að hafa styttri endurskoðunartímabil í samræmi við landslög.

4. Skráningaraðildarríkið getur, innan endurskoðunartímabilsins og að undangengnu heildstæðu mati í hverju tilviki fyrir sig, sem skal skráð, ákveðið að viðhalda skráningu lengur en endurskoðunartímabilið varir ef það er nauðsynlegt og í samræmi við þann tilgang sem lá að baki skráningunni. Í slíku tilviki skal 2. mgr. einnig gilda um framlenginguna. Tilkynna skal tæknilegu stoðeiningunni um allar framlengingar skráninga.

5. Skráningar skulu eyðast sjálfkrafa þegar endurskoðunartímabilið, sem um getur í 2. mgr., rennur út nema skráningaraðildarríkið hafi tilkynnt tæknilegu stoðeiningunni um framlengingu skv. 4. mgr. Tæknilega stoðeiningin skal senda skráningaraðildarríkinu sjálfvirka tilkynningu með fjögurra mánaða fyrirvara þegar fyrirhugað er að eyða gögnum.

6. Aðildarríkin skulu halda til haga tölfraðilegum upplýsingum um fjölda skráninga þar sem varðveislutímabil hafa verið framlengd í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar og senda þær, að fenginni beiðni þar um, til eftirlitsyfirvaldanna sem um getur í 55. gr.

7. Um leið og SIRENE-skrifstofu verður það ljóst að skráning hefur þjónað tilgangi sínum og ætti því að eyða skal hún tilkynna yfirvaldinu sem stofnaði skráninguna um það þegar í stað. Yfirvaldið hefur 15 almanaksdaga frá móttöku tilkynningarinnar til þess að svara því til að skráningunni hafi verið eða muni verða eytt eða greina frá ástæðum fyrir því að skráningin verði varðveitt. Ef ekkert svar berst innan 15 daga tímabilsins skal SIRENE-skrifstofan sjá til þess að skráningunni sé eytt. SIRENE-skrifstofan skal eyða skráningunni þegar slíkt er leyfilegt samkvæmt landslögum. SIRENE-skrifstofurnar skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum sínum um hvers kyns endurtekin vandamál sem þær rekast á þegar þær aðhafast samkvæmt þessari málsgrein.

40. gr.

Skráningum eytt

1. Skráningum vegna synjunar um komu og dvöl skv. 24. gr. skal eyða þegar:

a) lögbært yfirvald hefur afturkallað eða ógilt ákvörðunina sem innfærsla skráningarinnar grundvallaðist á eða

b) eftir atvikum, eftir samráðsferlið sem kveðið er á um í 27. og 29. gr.

2. Skráningum um ríkisborgara þriðju landa, sem sæta takmarkandi ráðstöfun til að koma í veg fyrir komu til eða gagnumferð um yfirráðasvæði aðildarríkjanna skal eytt þegar takmarkandi ráðstöfunin hefur verið felld úr gildi, henni frestað eða hún ógilt.

3. Skráningum varðandi einstakling, sem öðlast hefur ríkisborgararétt í aðildarríki eða í hverju því ríki þar sem ríkisborgararnir njóta réttar til frjálsrar farar samkvæmt lögum Sambandsins, skal eytt um leið og skráningaraðildarríkið kemst að því eða er tilkynnt um það, skv. 44. gr., að einstaklingurinn sem um ræðir hafi öðlast slíkan ríkisborgararétt.

4. Skráningum skal eytt þegar skráning rennur út í samræmi við 39. gr.

VIII. KAFLI

ALMENNAR REGLUR UM GAGNAVINNSLU

41. gr.

Vinnsla gagna í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Aðildarríkin skulu aðeins vinna þau gögn sem um getur í 20. gr. í þeim tilgangi að synja um komu til og dvöl á yfirráðasvæðum sínum.
2. Aðeins skal afrita gögn í tæknilegum tilgangi þegar slík afritun er nauðsynleg til þess að lögbæru yfirvöldin sem um getur í 34. gr. geti framkvæmd beina leit. Þessi reglugerð gildir um slík afrit. Aðildarríki skal ekki afrita skráningargögn eða viðbótargögn, sem annað aðildarríki hefur fært inn, úr landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi sínu eða tæknilegu stoðeiningunni í önnur landsbundin gagnasöfn.
3. Tæknileg afrit, sem um getur í 2. mgr., sem leiða til myndunar aftengdra gagnagrunna (e. offline databases), má ekki varðveita lengur en 48 stundir.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skulu tæknileg afrit sem leiða til myndunar aftengdra gagnagrunna til nota fyrir yfirvöld sem gefa út vegabréfsáritanir, ekki leyfð, að undanskildum afritum sem einungis eru ætluð til nota í neyðartilvikum í kjölfar þess að netkerfið hefur ekki verið aðgengilegt í meira en 24 klukkustundir.

Aðildarríkin skulu halda uppfærða skrá yfir slík afrit, gera þessa skrá aðgengilega innlendum eftirlitsyfirvöldum sínum og tryggja að þessari reglugerð sé beitt að því er varðar slík afrit, einkum 10. gr.

4. Aðgangur lögbærra innlendra yfirvalda, sem um getur í 34. gr., að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu skal eingöngu heimill innan ramma valdheimilda þeirra og aðeins starfsmönnum með tilskilda heimild.

5. Hvers konar vinnsla aðildarríkjanna á gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu í öðrum tilgangi en þeim, sem varð til þess að þau voru færð inn í það, þarf að tengjast tilteknu máli og vera rökstudd með því að hún sé nauðsynleg til þess að koma í veg fyrir alvarlega og bráða ógnun við almannaöryggi og allsherjarreglu, af alvarlegum ástæðum er varða þjóðaröryggi eða í þeim tilgangi að koma í veg fyrir alvarlegt afbrot. Til þess skal fá leyfi fyrir fram hjá skráningaraðildarríkinu.

6. Lögbæru yfirvöldin, sem um getur í f-lið 1. mgr. 34. gr., mega nota gögn um skjöl sem varða einstaklinga, sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið samkvæmt k- og l-lið 2. mgr. 38. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1862, í samræmi við lög hvers aðildarríkis.

7. Hvers kyns notkun gagna í Schengen-upplýsingakerfinu, sem samrýmist ekki 1.–6. mgr. þessarar greinar, skal vera talin misnotkun samkvæmt landslögum hvers aðildarríkis og sæta viðurlögum í samræmi við 59. gr.

8. Hvert aðildarríki um sig skal senda Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skrá yfir lögbær yfirvöld sín sem hafa heimild til að leita beint í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við þessa reglugerð, sem og breytingar á skránni. Í skránni skal tilgreina að hvaða gögnum hvert yfirvald má leita og í hvaða tilgangi. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal sjá til þess að skráin sé birt árlega í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Hún skal halda úti stöðugt uppfærðri skrá á vefsetri sínu með þeim breytingum sem aðildarríkin hafa sent inn milli árlegra birtinga.

9. Svo framarlega sem ekki eru sérstök ákvæði í lögum Sambandsins skulu lög hvers aðildarríkis gilda um gögn í landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi þess.

42. gr.

Gögn í Schengen-upplýsingakerfinu og landsskrár

1. Ákvæði 2. mgr. 41. gr. skulu ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkis til að geyma í landsskrám sínum gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu hafi verið gripið til aðgerða í tengslum við þau á yfirráðasvæði þess. Slík gögn skulu geymd í landsskrám í að hámarki þrjú ár nema sértæk ákvæði í landslögum kveði á um lengra varðveislutímabil.
2. Ákvæði 2. mgr. 41. gr. skulu ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkis til að geyma í landsskrám sínum gögn sem er að finna í tiltekinni skráningu sem það aðildarríki hefur fært inn í Schengen-upplýsingakerfið.

43. gr.

Upplýsingar þegar ekki er unnt að framkvæma þá aðgerð sem mælt er fyrir um í skráningu

Ef ekki er hægt að framkvæma umbeðna aðgerð skal aðildarríkið, sem beiðni er beint til, tilkynna skráningaraðildarríkinu tafarlaust um það með skiptum á viðbótarupplýsingum.

44. gr.

Gæði gagna í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Skráningaraðildarríkið skal bera ábyrgð á því að tryggja að gögn séu áreiðanleg, uppfærð og færð inn og geymd í Schengen-upplýsingakerfinu á lögmætan hátt.
2. Þegar skráningaraðildarríkinu berast viðeigandi viðbótargögn eða breytt gögn sbr. upptalningu í 2. mgr. 20. gr. skal það fullgera skráninguna eða breyta henni án tafar.
3. Aðeins skráningaraðildarríkið skal hafa heimild til að breyta gögnum sem það hefur fært inn í Schengen-upplýsingakerfið, bæta við þau, leiðrétta þau, uppfæra þau eða eyða þeim.
4. Ef annað aðildarríki en skráningaraðildarríkið býr yfir viðeigandi viðbótargögnum eða breyttum gögnum sbr. upptalningu í 2. mgr. 20. gr. skal það senda þau án tafar með skiptum á viðbótarupplýsingum til skráningaraðildarríkisins til að gera því kleift að fullgera skráninguna eða breyta henni. Aðeins skal senda gögnin ef deili á viðkomandi ríkisborgara þriðja lands eru staðfest.
5. Ef annað aðildarríki en skráningaraðildarríkið hefur vísbendingu um að gagnatriði sé í raun rangt eða hafi verið vistað með ólögmætum hætti skal það tilkynna það skráningaraðildarríkinu, með skiptum á viðbótarupplýsingum, eins skjótt og mögulegt er og eigi síðar en tveimur virkum dögum eftir að það varð þess vart. Skráningaraðildarríkið skal kanna upplýsingarnar og leiðrétta eða eyða tafarlaust umræddu atriði ef nauðsyn ber til.
6. Ef aðildarríkin geta ekki komist að samkomulagi innan tveggja mánaða frá því að vísbendingin kom fyrst fram eins og um getur í 5. mgr. þessarar greinar skal það aðildarríki, sem ekki færði inn skráninguna, leggja málið fyrir hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og Evrópsku persónuverndarstofnunina til ákvörðunar á grundvelli samstarfs í samræmi við 57. gr.
7. Aðildarríkin skulu skiptast á viðbótarupplýsingum í þeim tilvikum þegar einstaklingur kvartar yfir því að hann sé ekki sá sem lýst er eftir með skráningu. Ef athugun leiðir í ljós að sá sem leggur kvörtunina fram er ekki sá sem skráningin á við um skal upplýsa viðkomandi um þær ráðstafanir sem mælt er fyrir um í 47. gr. og um rétt hans til að leita úrlausnar skv. 1. mgr. 54. gr.

45. gr.

Öryggisatvik

1. Sérhvert atvik sem hefur eða gæti haft áhrif á öryggi Schengen-upplýsingakerfisins eða gæti valdið tjóni á gögnum í kerfinu eða á viðbótarupplýsingum eða að þau glattist skal teljast vera öryggisatvik, einkum þegar um óheimilan aðgang að gögnum gæti verið að ræða eða þar sem aðgengileika, heilleika og leynd gagna hefur eða gæti hafa verið stofnað í hættu.
2. Taka skal á öryggisatvikum þannig að tryggja megi skjót, skilvirk og viðeigandi viðbrögð.
3. Með fyrirvara um tilkynningu og að gert sé viðvart um öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga skv. 33. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 eða 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680 skulu aðildarríkin, Löggæslusamvinnustofnunin og Landamæra- og strandgæslustofnunin tilkynna framkvæmdastjórninni, Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa, lögbæru eftirlitsyfirvaldi og Evrópsku persónuverndarstofnuninni án tafar um öryggisatvik. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa skal tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku persónuverndarstofnuninni þegar í stað um öryggisatvik sem varðar miðlæga Schengen-upplýsingakerfið.
4. Öll aðildarríkin skulu þegar í stað fá upplýsingar um öryggisatvik, sem hefur eða gæti haft áhrif á starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins í aðildarríki eða innan Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa, á aðgengileika, heilleika og leynd gagna sem önnur aðildarríki hafa fært inn eða sent eða á viðbótarupplýsingar sem skipst er á, og skýrsla gefin um það í samræmi við atvikastjórnunaráætlun sem Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa leggur fram.
5. Aðildarríkin og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa skulu vinna saman ef til öryggisatviks kemur.
6. Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um alvarleg atvik. Þessar skýrslur skulu trúnaðarflokkaðar sem EU RESTRICTED/RESTREINT UE í samræmi við viðeigandi öryggisreglur.
7. Ef rekja má öryggisatvik til misnotkunar á gögnum skulu aðildarríkin, Löggæslusamvinnustofnunin, Evrópska réttaraðstoðin og Landamæra- og strandgæslustofnunin sjá til þess að viðurlögum sé beitt í samræmi við 59. gr.

46. gr.

Að greina að einstaklinga sem hafa til að bera áþekk einkenni

1. Ef í ljós kemur við innfærslu nýrrar skráningar að fyrir er í Schengen-upplýsingakerfinu skráning um einstakling sem svarar til sömu lýsingar skal SIRENE-skrifstofan hafa samband við skráningaraðildarríkið með skiptum á viðbótarupplýsingum innan 12 stunda til að sannprófa hvort um sama mann sé að ræða í báðum tilvikum.
2. Ef sannprófunin leiðir í ljós að sá, sem færa á inn skráningu um, og einstaklingurinn, sem fyrir er í Schengen-upplýsingakerfinu, séu í raun sami einstaklingur skal SIRENE-skrifstofan beita málsmeðferðinni um færslu fleiri en einnar skráningar sem um getur í 23. gr.
3. Leiði athuginin í ljós að í reynd er um að ræða tvo mismunandi einstaklinga skal SIRENE-skrifstofan samþykkja beiðni um að önnur skráning sé færð inn og bæta við nauðsynlegum atriðum til að koma í veg fyrir að röng kennsl sé borin á fólk.

47. gr.

Viðbótargögn þegar um er að ræða misnotkun kennis

1. Ef hætta er á að einstaklingnum, sem í raun átti að færa inn skráningu um, og einstaklingnum, sem varð fyrir því að kenni hans er misnotað, verði ruglað saman skal skráningaraðildarríkið, með fyrirvara um skýrt samþykki þess síðarnefnda, bæta gögnum við skráninguna um hann í þeim tilgangi að komast hjá neikvæðum afleiðingum þess að röng kennsl sé borin á fólk. Hver sá sem orðið hefur fyrir því að kenni hans er misnotað skal hafa rétt til að afturkalla samþykki sitt fyrir vinnslu persónuupplýsinganna sem bætt er við.

2. Gögn um einstakling sem orðið hefur fyrir því að kenni hans er misnotað skulu einungis notuð í eftirfarandi tilgangi:

a) til að gera lögbæru yfirvaldi kleift að greina á milli þess einstaklings sem varð fyrir því að kenni hans var misnotað og einstaklingsins sem átti að færa inn skráningu um og

b) til að gera einstaklingnum, sem varð fyrir því að kenni hans var misnotað, kleift að færa sönnur á hver hann er og sýna fram á að kenni hans hafi verið misnotað.

3. Að því er þessa grein varðar og með fyrirvara um skýrt samþykki einstaklingsins, sem varð fyrir því að kenni hans var misnotað, fyrir hverjum gagnaflokki má einungis færa inn eftirtaldir persónuupplýsingar um einstaklinginn sem varð fyrir því að kenni hans var misnotað og vinna frekar í Schengen-upplýsingakerfinu:

a) kenninöfn,

b) eiginnöfn,

c) nöfn við fæðingu,

d) fyrri nöfn og tökuheiti sem voru hugsanlega skráð sérstaklega,

e) sérstök, varanleg, líkamleg einkenni,

f) fæðingarstað,

g) fæðingardag og -ár,

h) kyn,

- i) ljósmyndir og andlitsmyndir,
- j) fingraför, lófaför eða hvorttveggja,
- k) ríkisföng,
- l) flokk persónuskilríkja einstaklingsins,
- m) útgáfuland persónuskilríkja einstaklingsins,
- n) númer persónuskilríkja einstaklingsins, eitt eða fleiri,
- o) útgáfudag persónuskilríkja einstaklingsins,
- p) heimilisfang einstaklingsins,
- q) nafn föður einstaklingsins,
- r) nafn móður einstaklingsins.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar tæknireglur til að færa inn og vinna frekar gögnin sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 62. gr.

5. Gögnum sem um getur í 3. mgr. skal eytt um leið og samsvarandi skráningu er eytt eða fýrr, fari viðkomandi einstaklingur fram á það.

6. Aðeins þau yfirvöld sem hafa rétt til aðgangs að samsvarandi skráningu mega hafa aðgang að gögnunum sem um getur í 3. mgr. Þeim er það aðeins heimilt í þeim tilgangi að koma í veg fyrir að röng kennsl verði borin á fólk.

48. gr.

Tengingar milli skráninga

1. Aðildarríki getur tengt saman skráningar sem það færir inn í Schengen-upplýsingakerfið. Með slíkri tengingu er komið á venslum milli tveggja eða fleiri skráninga.
2. Myndun tengingar skal ekki hafa áhrif á þá tilteknu aðgerð sem mælt er fyrir um að gripið skuli til á grundvelli hvernar og einnar hinna tengdu skráninga eða endurskoðunartímabil hvernar tengdrar skráningar.
3. Myndun tengingar skal ekki hafa áhrif á réttinn til aðgangs sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Yfirvöld, sem ekki hafa rétt til aðgangs að tilteknum flokkum skráninga, skulu ekki geta séð tengingu við skráningu sem þau hafa ekki aðgang að.
4. Aðildarríki skal tengja saman skráningar þegar þess er augljós þörf vegna starfseminnar.
5. Ef aðildarríki telur að tenging skráninga af hálfu annars aðildarríkis sé ekki í samræmi við löggjöf þess eða alþjóðlegar skuldbindingar, getur það gripið til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að enginn aðgangur sé að tengingunni frá yfirráðasvæði þess eða af hálfu yfirvalda þess sem staðsett eru utan yfirráðasvæðisins.

6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til þess að mæla fyrir um og þróa tæknireglur um tengingu skráninga. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 62. gr.

49. gr.

Tilgangur og varðveislutímabil viðbótarupplýsinga

1. Aðildarríkin skulu geyma á SIRENE-skrifstofunni tilvísun til þeirra ákvarðana sem leiða til skráningar til að styðja við skipti á viðbótarupplýsingum.
2. Persónuupplýsingar, sem SIRENE-skrifstofan geymir í skráum í kjölfar upplýsingaskipta, skal ekki geyma lengur en nauðsynlegt er í þeim ákveðna tilgangi. Þeim skal eytt eigi síðar en einu ári eftir að búið er að eyða viðkomandi skráningu úr Schengen-upplýsingakerfinu.
3. Ákvæði 2. mgr. skulu ekki hafa áhrif á réttindi aðildarríkis til að geyma í landsskrám sínum gögn varðandi tiltekna skráningu sem það hefur fært inn eða varðandi skráningu sem gripið hefur verið til aðgerða í tengslum við, á yfirráðasvæði þess. Við ákvörðun á því hversu lengi er heimilt að geyma þessi gögn í slíkum skráum skal farið að landslögum.

50. gr.

Flutningur persónuupplýsinga til þriðju aðila

Gögn, sem eru unnin í Schengen-upplýsingakerfinu, og tengdar viðbótarupplýsingar, sem skipst er á samkvæmt þessari reglugerð, skal ekki afhenda eða gera aðgengileg þriðju löndum eða alþjóðastofnunum.

IX. KAFLI

PERSÓNUVERND

51. gr.

Gildandi löggjöf

1. Reglugerð (ESB) 2018/1725 gildir um vinnslu Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa og Landamæra- og strandgæslustofnunarinnar á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð. Reglugerð (ESB) 2016/794 gildir um vinnslu Löggæslusamvinnustofnunarinnar á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð.
2. Reglugerð (ESB) 2016/679 gildir um vinnslu lögbæru yfirvaldanna, sem um getur í 34. gr. þessarar reglugerðar, á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð, þó ekki vinnslu í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að standa vörð um og koma í veg fyrir ógnir við almannaoðryggi, þar sem tilskipun (ESB) 2016/680 gildir.

52. gr.

Réttur til upplýsinga

1. Ríkisborgarar þriðju landa sem til er skráning um í Schengen-upplýsingakerfinu skulu upplýstir um það í samræmi við 13. og 14. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 eða 12. og 13. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680. Þessar upplýsingar skulu lagðar fram skriflega, ásamt afriti af eða tilvísun til landsbundnu ákvörðunarinnar sem leiddi til skráningarinnar, eins og um getur í 1. mgr. 24. gr. þessarar reglugerðar.
2. Upplýsingarnar skulu ekki veittar ef landslög heimila takmörkun á réttinum til upplýsinga, einkum til verndar þjóðaröryggi, vörnum, almannaoðryggi og til að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka og ákæra fyrir afbrot.

53. gr.

Réttur til aðgangs, leiðrétting á óáreiðanlegum gögnum og eyðing gagna sem varðveitt hafa verið með ólögumætum hætti

1. Gera skal skráðum einstaklingum kleift að nýta sér þann rétt sem mælt er fyrir um í 15., 16. og 17. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 og 14. gr. og 1. og 2. mgr. 16. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680.
2. Aðildarríki annað en skráningaraðildarríkið getur veitt skráða einstaklingnum upplýsingar um hvers kyns persónuupplýsingar um hann sem eru í vinnslu því aðeins að það hafi áður gefið skráningaraðildarríkinu tækifæri til að láta afstöðu sína í ljós. Samskiptin milli þessara aðildarríkja skulu fara fram með skiptum á viðbótarupplýsingum.
3. Aðildarríki skal taka ákvörðun um að veita skráða einstaklingnum ekki upplýsingar, í heild eða að hluta, í samræmi við landslög, að því marki og svo lengi sem slík takmörkun telst, að hluta eða í heild, nauðsynleg og hófleg ráðstöfun í

lýðræðisþjóðfélagi, að teknu tilhlýðilegu tilliti til grundvallarréttinda og lögmætra hagsmuna hlutaðeigandi skráðs einstaklings, í eftirfarandi tilgangi:

a) til þess að koma í veg fyrir að staðið verði í vegi fyrir opinberri eða lagalegri rannsókn, athugun eða málsmeðferð,

b) til þess að koma í veg fyrir að spillt verði fyrir því að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum,

c) í þágu almannaöryggis,

d) í þágu þjóðaröryggis eða

e) til þess að vernda réttindi og frelsi annarra.

Í þeim tilvikum, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu aðildarríkin upplýsa skráða einstaklinginn skriflega og án ótilhlýðilegrar tafar um hvers kyns synjun eða takmörkun á aðgangi og um ástæðurnar fyrir synjuninni eða takmörkuninni. Heimilt er að sleppa slíkri upplýsingagjöf ef hún myndi grafa undan einhverri af þeim ástæðum sem settar eru fram í a- til e-lið fyrstu undirgreinar. Aðildarríkið skal upplýsa skráða einstaklinginn um þann möguleika að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsyfirvaldi eða leita réttarúrræðis.

Aðildarríkið skal skrá niður þær staðreyndir eða lagalegu ástæður sem ákvörðunin um að veita skráðum einstaklingi ekki upplýsingar byggist á. Þær upplýsingar skulu gerðar aðgengilegar eftirlitsyfirvöldum.

Í slíkum tilvikum skal skráði einstaklingurinn einnig geta nýtt sér rétt sinn fyrir milligöngu lögbærra eftirlitsyfirvalda.

4. Í kjölfar umsóknar um aðgang, leiðréttingu eða eyðingu skal aðildarríkið upplýsa skráða einstaklinginn eins skjótt og unnt er og ætíð innan þeirra tímamarka sem um getur í 3. mgr. 12. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 um hvaða ráðstafanir eru gerðar í kjölfar þess að hann nýtti sér rétt sinn samkvæmt þessari grein, óháð því hvort hinn skráði er staddur í þriðja landi eða ekki.

54. gr.

Úrræði

1. Með fyrirvara um ákvæði um úrræði í reglugerð (ESB) 2016/679 og tilskipun (ESB) 2016/680 getur sérhver einstaklingur höfðað mál fyrir lögbæru yfirvaldi, þ.m.t. dómstól, samkvæmt lögum hvaða aðildarríkis sem er til að fá aðgang að, láta leiðrétta eða eyða upplýsingum, til að fá upplýsingar eða til að fá bætur í tengslum við skráningu er hann varðar.

2. Aðildarríkin skuldbinda sig með gagnkvæmum hætti til þess að framfylgja endanlegum ákvörðunum dómstólanna eða yfirvaldanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, sbr. þó 58. gr.

3. Aðildarríkin skulu árlega gefa Evrópska persónuverndarráðinu skýrslu um:

a) fjölda beiðna um aðgang sem ábyrgðaraðili gagna hefur fengið og fjölda tilvika þar sem aðgangur að gögnunum var veittur,

b) fjölda beiðna um aðgang sem eftirlitsyfirvald hefur fengið og fjölda tilvika þar sem aðgangur að gögnunum var veittur,

c) fjölda beiðna um leiðréttingu á óáreiðanlegum gögnum og eyðingu gagna, sem vistuð hafa verið með ólögmætum hætti, sem ábyrgðaraðili gagna hefur fengið og fjölda tilvika þar sem gögn hafa verið leiðrétt eða þeim eytt,

d) fjölda beiðna um leiðréttingu á óáreiðanlegum gögnum og eyðingu gagna, sem hafa verið vistuð með ólögmætum hætti, sem eftirlitsyfirvaldið hefur fengið,

e) fjölda mála sem höfðuð hafa verið fyrir dómstólum,

f) fjölda tilvika þar sem dómstóll hefur dæmt umsækjanda í vil,

g) hvers konar athugasemdir um mál er varða gagnkvæma viðurkenningu endanlegra ákvarðana dómstóla eða yfirvalda í öðrum aðildarríkjum varðandi skráningar sem skráningaraðildarríkið hefur fært inn.

Framkvæmdastjórnin skal þróa sniðmát fyrir skýrslugjöfina sem um getur í þessari málsgrein.

4. Skýrslur aðildarríkjanna skulu vera hluti sameiginlegu skýrslunnar sem um getur í 4. mgr. 57. gr.

55. gr.

Eftirlit með landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi (N.SIS)

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að sjálfstæðu eftirlitsyfirvöldin, sem tilnefnd eru í hverju aðildarríki og hafa þær heimildir sem um getur í VI. kafla reglugerðar (ESB) 2016/679 eða VI. kafla tilskipunar (ESB) 2016/680, hafi eftirlit með lögmæti vinnslu persónuupplýsinga í Schengen-upplýsingakerfinu á yfirráðasvæði sínu, miðlun þeirra frá því yfirráðasvæði og skiptum á og frekari vinnslu viðbótarupplýsinga á yfirráðasvæði sínu.

2. Eftirlitsyfirvöldin skulu sjá til þess að úttekt fari fram á gagnavinnslu í landsbundna Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við alþjóðlega úttektarstaðla a.m.k. á fjögurra ára fresti. Eftirlitsyfirvöldin skulu annaðhvort annast úttektina sjálf eða panta slíka úttekt beint frá óháðum úttektaraðila á sviði persónuverndar. Óháði úttektaraðilinn skal ætíð vera undir stjórn og á ábyrgð eftirlitsyfirvalda.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirlitsyfirvöld þeirra hafi nægileg tilföng til að leysa af hendi þau verkefni sem þeim eru falin samkvæmt þessari reglugerð og aðgang að ráðgjöf manna sem búa yfir fullnægjandi þekkingu á lífkennaupplýsingum.

56. gr.

Eftirlit með Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa

1. Evrópska persónuverndarstofnunin skal bera ábyrgð á eftirliti með vinnslu Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa á persónuupplýsingum og á því að tryggja að hún sé framkvæmd í samræmi við þessa reglugerð. Þau verkefni og valdheimildir, sem um getur í 57. og 58. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1725, gilda til samræmis við það.

2. Evrópska persónuverndarstofnunin skal annast úttekt á vinnslu Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa á persónuupplýsingum í samræmi við alþjóðlega úttektarstaðla a.m.k. á fjögurra ára fresti. Senda skal skýrslu um úttektina til Evrópuþingsins, ráðsins, Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa, framkvæmdastjórnarinnar og til eftirlitsyfirvaldanna. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal gefinn kostur á að gera athugasemdir áður en skýrslan er samþykkt.

57. gr.

Samstarf eftirlitsyfirvalda og Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar

1. Eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin skulu, hvert um sig innan sinna valdheimilda, hafa með sér virkt samstarf innan ramma skyldustarfa sinna og tryggja samræmt eftirlit með Schengen-upplýsingakerfinu.

2. Eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin skulu, hvert um sig innan sinna valdheimilda, skiptast á upplýsingum sem máli skipta, aðstoða hvert annað við að framkvæma úttektir og eftirlit, rannsaka erfiðleika við túlkun eða beitingu þessarar reglugerðar og annarra viðeigandi réttargerða Sambandsins, skoða vandamál sem kunna að koma upp við framkvæmd óháðs eftirlits eða þegar skráðir einstaklingar nýta sér réttindi sín, semja samræmdar tillögur að sameiginlegum lausnum á hvers konar vandamálum og stuðla að vitundarvakningu um réttindi sem tengjast persónuvernd, eftir því sem þörf er á.

3. Í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í 2. mgr. skulu eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin koma saman tvisvar á ári hið minnsta innan ramma Evrópska persónuverndarráðsins. Evrópska persónuverndarráðið skal standa straum af kostnaði og þjónustu við þessa fundi. Samþykkja skal starfsreglur á fyrsta fundi. Þróa skal aðrar starfsaðferðir sameiginlega eftir þörfum.

4. Evrópska persónuverndarráðið skal á hverju ári senda Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni sameiginlega skýrslu um starfsemi er varðar samræmt eftirlit.

X. KAFLI

BÓTAÁBYRGÐ OG VIÐURLÖG

58. gr.

Bótaábyrgð

1. Með fyrirvara um rétt til bóta og bótaábyrgð samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/679, tilskipun (ESB) 2016/680 og reglugerð (ESB) 2018/1725 skal:

- a) sérhver einstaklingur eða aðildarríki, sem hefur orðið fyrir eignatjóni eða óefnislegu tjóni af völdum ólögðrættar vinnslu persónuupplýsinga með notkun landsbundins Schengen-upplýsingakerfis eða annars verknaðar aðildarríkis sem er ekki í samræmi við þessa reglugerð, eiga rétt á að fá skaðabætur frá því aðildarríki og
- b) sérhver einstaklingur eða aðildarríki, sem hefur orðið fyrir eignatjóni eða óefnislegu tjóni af völdum verknaðar af hálfu Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa sem er ekki í samræmi við þessa reglugerð, eiga rétt á að fá skaðabætur frá þeirri stofnun.

Aðildarríki eða Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal undanþegin bótaábyrgð samkvæmt fyrstu undirgrein, að fullu eða að hluta, ef það eða hún getur fært sönnur á að það eða hún beri ekki ábyrgð á atburðinum sem olli tjóninu.

2. Ef aðildarríki stendur ekki við skuldbindingar sínar samkvæmt þessari reglugerð og slíkt veldur tjóni á Schengen-upplýsingakerfinu skal aðildarríkið bera ábyrgð á tjóninu nema Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa eða annað aðildarríki, sem tekur þátt í Schengen-upplýsingakerfinu, hafi vanrækt að gera þær ráðstafanir sem sanngjarnt er að ætlast til að það hafi gert til að koma í veg fyrir tjónið eða takmarka afleiðingar þess.

3. Um bótakröfur á hendur aðildarríki vegna tjóns, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal fara samkvæmt landslögum þess aðildarríkis. Um bótakröfur á hendur Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa vegna tjóns, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal fara samkvæmt þeim skilyrðum sem kveðið er á um í sáttmálunum.

59. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu tryggja að misnotkun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins eða vinnsla slíkra gagna eða skipti á viðbótarupplýsingum sem brjóta í bága við þessa reglugerð varði viðurlögum í samræmi við landslög.

Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

XI. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

60. gr.

Eftirlit og tölfraðilegar upplýsingar

1. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal tryggja að aðferðir séu til staðar til að hafa eftirlit með starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins með tilliti til markmiða að því er lýtur að afköstum, kostnaðarhagkvæmni, öryggi og gæðum þjónustunnar.
2. Vegna tæknilegs viðhalds, skýrslugjafar, skýrslugjafar um gæði gagna og tölfraðilegra upplýsinga skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa hafa aðgang að nauðsynlegum upplýsingum um vinnsluaðgerðir sem fram fara í miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu.
3. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal leggja fram daglegar, mánaðarlegar og árlegar tölfraðilegar upplýsingar sem sýna fjölda færslna í hverjum flokki skráninga, bæði fyrir hvert aðildarríki fyrir sig og samanlagt. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal einnig leggja fram ársskýrslur yfir fjölda jákvæðra niðurstaðna í hverjum flokki skráninga, hversu oft leit var framkvæmd í Schengen-upplýsingakerfinu og hversu oft farið var inn í Schengen-upplýsingakerfið í þeim tilgangi að færa inn, uppfæra eða eyða skráningu, bæði fyrir hvert aðildarríki og samanlagt. Slík tölfraði skal innihalda tölfraðilegar upplýsingar um upplýsingaskipti samkvæmt 27.–31. gr. Þær tölfraðilegu upplýsingar sem teknar eru saman skulu ekki innihalda persónuupplýsingar. Birta skal árlegu tölfraðiskýrsluna.

4. Aðildarríkin, Löggæslusamvinnustofnunin og Landamæra- og strandgæslustofnunin skulu láta Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa og framkvæmdastjórninni í té nauðsynlegar upplýsingar til að semja þær skýrslur sem um getur í 3., 5., 7. og 8. mgr.

5. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal láta Evrópuþinginu, ráðinu, aðildarríkjunum, framkvæmdastjórninni, Löggæslusamvinnustofnuninni, Landamæra- og strandgæslustofnuninni og Evrópsku persónuverndarstofnuninni í té þær tölfraðiskýrslur sem hún tekur saman.

Til þess að hafa eftirlit með framkvæmd réttargerða Sambandsins, m.a. að því er varðar reglugerð (ESB) nr. 1053/2013, getur framkvæmdastjórnin farið fram á að Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa láti í té sérstakar tölfraðiskýrslur til viðbótar, annaðhvort reglubundið eða eftir þörfum, um árangur Schengen-upplýsingakerfisins, notkun þess og skipti á viðbótarupplýsingum.

Landamæra- og strandgæslustofnunin getur farið fram á að Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa láti í té sérstakar tölfraðiskýrslur til viðbótar í þeim tilgangi að framkvæma áhættugreiningar og veikleikamat eins og um getur í 11. og 13. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624, annaðhvort reglubundið eða eftir þörfum.

6. Í þeim tilgangi sem um getur í 4. mgr. 15. gr. og 3., 4. og 5. mgr. þessarar greinar skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa koma á fót, hrinda í framkvæmd og hýsa miðlægt gagnasafn á tæknisvæðum sínum sem hefur að geyma þau gögn sem um getur í 4. mgr. 15. gr. og í 3. mgr. þessarar greinar, þar sem ekki skal vera hægt að bera kennsl á einstaklinga en sem gerir framkvæmdastjórninni og þeim stofnunum sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar kleift að fá sérsniðnar skýrslur og tölfraðilegar upplýsingar. Að fenginni beiðni skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa veita aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni, auk Löggæslusamvinnustofnunarinnar og Landamæra- og strandgæslustofnunarinnar, að því marki sem þörf er á til að þær geti sinnt skyldum sínum, aðgang að miðlæga gagnasafninu með öruggum aðgangi í gegnum fjarskiptavirkið. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal sjá um aðgangsstýringu og sértækar notandalýsingar til þess að tryggja að aðeins sé farið inn í miðlæga gagnasafnið vegna skýrslugjafar og tölfraðilegra upplýsinga.

7. Tveimur árum eftir að reglugerð þessi kemur til framkvæmda samkvæmt fyrstu undirgrein 5. mgr. 66. gr. og á tveggja ára fresti eftir það skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um það hvernig miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið hafa reynst tæknilega, þ.m.t. öryggi þeirra, um sjálfvirka fingrafaragreiningarkerfið og um tvíhliða og marghliða skipti aðildarríkjanna á viðbótarupplýsingum. Þessi skýrsla skal einnig innihalda, um leið og tæknin hefur verið tekin í notkun, mat á notkun andlitsmynda til að bera kennsl á einstaklinga.

8. Þremur árum eftir að reglugerð þessi kemur til framkvæmda samkvæmt fyrstu undirgrein 5. mgr. 66. gr. og á fjögurra ára fresti eftir það skal framkvæmdastjórnin framkvæma heildarmat á miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu og á tvíhliða og marghliða skiptum aðildarríkjanna á viðbótarupplýsingum. Þetta heildarmat skal innihalda athugun á þeim árangri, sem náðst hefur, með hliðsjón af markmiðunum, auk mats á því hvort þær meginreglur, sem lagðar eru til grundvallar, eigi áfram við, mats á beitingu þessarar reglugerðar að því er varðar miðlæga Schengen-upplýsingakerfið, á öryggi miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins og tekin skal afstaða til þeirra þátta sem gætu haft áhrif á starfsemina í framtíðinni. Í matsskýrslunni skal einnig koma fram mat á sjálfvirka fingrafaragreiningarkerfinu og á upplýsingaherferðum um Schengen-upplýsingakerfið sem framkvæmdastjórnin annast í samræmi við 19. gr.

Matsskýrslan skal einnig innihalda tölfraðilegar upplýsingar um fjölda skráninga sem færðar eru í samræmi við a-lið 1. mgr. 24. gr. og tölfraðilegar upplýsingar um fjölda skráninga sem færðar eru í samræmi við b-lið þeirrar málsgreinar. Að því er varðar skráningar sem falla undir a-lið 1. mgr. 24. gr. skal koma fram í henni hversu margar skráningar voru færðar inn í kjölfar aðstæðna sem um getur í a-, b- eða c-lið 2. mgr. 24. gr. Í matsskýrslunni skal einnig koma fram mat á beitingu aðildarríkjanna á 24. gr.

Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu matsskýrsluna.

9. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um starfrækslu miðlæga gagnasafnsins sem um getur í 6. mgr. þessarar greinar og þær persónuverndar- og öryggisreglur sem gilda um það. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 62. gr.

61. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 4. mgr. 33. gr., um óákveðinn tíma frá 27. desember 2018.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 4. mgr. 33. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framselda gerða sem þegar eru í gildi.

4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningi milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.

5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 4. mgr. 33. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

62. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

63. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1987/2006

Reglugerð (EB) nr. 1987/2006 er breytt sem hér segir:

1)Í stað 6. gr. kemur eftirfarandi:

„6. gr.

Landskerfi

1. Hvert aðildarríki skal bera ábyrgð á uppsetningu, rekstri, viðhaldi og frekari þróun síns landsbundna Schengen-upplýsingakerfis II (N.SIS II) og á því að tengja það við landsbundinn skilflöt Schengen-upplýsingakerfisins (NI-SIS).

2. Hvert aðildarríki skal bera ábyrgð á tryggja endanlegum notendum órofinn aðgengileika gagna í Schengen-upplýsingakerfinu II.“

2)Í stað 11. gr. kemur eftirfarandi:

„11. gr.

Trúnaðarkvöð – aðildarríkin

1. Hvert aðildarríki skal, í samræmi við landslög, láta sínar reglur um þagnarskyldu eða aðra sambærilega trúnaðarskyldu gilda um alla einstaklinga og stofnanir sem gert er að vinna með gögn í Schengen-upplýsingakerfinu II og viðbótarupplýsingar. Þessi kvöð skal áfram eiga við eftir að viðkomandi einstaklingar láta af embætti eða hætta störfum eða eftir að starfsemi þessara stofnana lýkur.

2. Ef aðildarríki á samstarf við utanaðkomandi verktaka um hvers kyns verkefni sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu II skal það hafa náð eftirlit með starfsemi verktakans til þess að tryggja að hann fari að öllum ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum sem varða öryggi, trúnaðarkvöð og persónuvernd.

3. Ekki skal fela einkaaðilum eða einkareknum stofnunum rekstrarstjórnun landsbundins Schengen-upplýsingakerfis II eða tæknilegra afrita.“

3)Ákvæðum 15. gr. er breytt sem hér segir:

a)Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3a. Rekstraryfirvaldið skal þróa og viðhalda fyrirkomulagi og ferlum til að framkvæma kannanir á gæðum gagna í tæknilegu stoðeiningunni. Það skal gefa aðildarríkjunum reglulega skýrslur í þessu tilliti.

Rekstraryfirvaldið skal gefa framkvæmdastjórninni reglulega skýrslu um þau vandamál sem upp hafa komið og um viðkomandi aðildarríki.

Framkvæmdastjórnin skal gefa Evrópuþinginu og ráðinu reglulega skýrslu um þau vandamál tengd gæðum gagna sem upp hafa komið.“

b)Í stað 8. mgr. kemur eftirfarandi:

„8. Rekstarstjórnun miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins II skal taka til allra nauðsynlegra verkefna til þess að halda kerfinu starfandi allan sólarhringinn, alla daga vikunnar í samræmi við þessa reglugerð, einkum þeirrar viðhaldsvinnu og tækniþróunar sem nauðsynlegar eru til að tryggja að kerfið starfi snurðulaust. Þessi verkefni skulu einnig taka til samræmingar og stjórnunar á og stuðnings við prófanir varðandi miðlæga Schengen-upplýsingakerfið II og landsbundna Schengen-upplýsingakerfið II sem tryggja að miðlæga Schengen-upplýsingakerfið II og landsbundna Schengen-upplýsingakerfið II starfi í samræmi við kröfurnar um fylgni við tæknikröfur sem fram koma í 9. gr.“

4)Eftirfarandi málsgreinar bætast við í 17. gr.:

„3. Ef rekstraryfirvaldið á samstarf við utanaðkomandi verktaka um hvers kyns verkefni sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu II skal það hafa náð eftirlit með starfsemi verktakans til þess að tryggja að hann fari að öllum ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum sem varða öryggi, trúnaðarkvöð og persónuvernd.

4. Ekki skal fela einkaaðilum eða einkareknum stofnunum rekstrarstjórnun tæknilegu stoðeiningarinnar.“

5) Eftirfarandi liður bætist við í 2. mgr. 20. gr.:

„ka) tegund brots,“.

6)Eftirfarandi málsgrein bætist við í 21. gr.:

„Þegar ákvörðun um að synja um komu og dvöl, sem um getur í 2. mgr. 24. gr., tengist hryðjuverki skal tilvikið teljast nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið II. Í þágu almannaoðryggis og þjóðaröryggis mega aðildarríkin gera þá undantekningu að færa ekki inn skráningu þegar líklegt má telja að slíkt myndi standi í vegi opinberra eða lagalegra eftirgrennslana, rannsókna eða málsmeðferða.“

7)Í stað 22. gr. kemur eftirfarandi:

„22. gr.

Sértækar reglur varðandi innfærslu, sannprófun eða leit á grundvelli ljósmynda og fingrafara

1. Ljósmyndir og fingraför skal aðeins færa inn eftir að fram hefur farið sérstök gæðakönnun til að ganga úr skugga um að lágmarksstöðlum um gæði gagna sé fylgt. Koma skal á forskrift um sérstaka gæðakönnun í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 51. gr.

2. Ef fyrir liggja ljósmyndir og fingrafaraupplýsingar í skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu II skal nota slíkar ljósmyndir og fingrafaragögn til að staðfesta deili á einstaklingi sem fundist hefur í kjölfar alstafaleitar í Schengen-upplýsingakerfinu II.

3. Heimilt er að leita í fingrafaraupplýsingum í öllum tilvikum til þess að bera kennsl á einstakling. Þó skal leita í fingrafaraupplýsingum til þess að bera kennsl á einstakling þegar ekki er hægt að staðfesta hver hann er með öðrum aðferðum. Miðlæga Schengen-upplýsingakerfið II skal í þessu skyni innihalda sjálfvirkta fingrafaragreiningerfi (AFIS).

4. Einnig er heimilt að leita í fingrafaraupplýsingum í Schengen-upplýsingakerfinu II í tengslum við skráningar sem eru færðar inn í samræmi við 24. og 26. gr. með því að nota fullkomin eða ófullkomin fingraför sem finnast á vettvangi alvarlegra brota eða hryðjuverka sem eru til rannsóknar þegar hægt er að sýna fram á að miklar líkur séu á því að þessi

fingraför tilheyrir þeim sem framdi brotið og að því tilskildu að leit fari fram samtímis í viðeigandi landsbundnum fingrafaragrunnum aðildarríkisins.“

8)Í stað 26. gr. kemur eftirfarandi:

„26. gr.

Skilyrði fyrir innfærslu skráninga um ríkisborgara þriðju landa sem sæta takmarkandi ráðstöfunum

1. Skráningar um ríkisborgara þriðju landa, sem sæta takmarkandi ráðstöfun til að koma í veg fyrir komu til eða gegnumferð um yfirráðasvæði aðildarríkjanna, sem gerð er í samræmi við réttargerðir sem ráðið hefur samþykkt, þ.m.t. ráðstafanir til framkvæmdar ferðabanni sem gefið er út af öryggisráði Sameinuðu þjóðanna, skulu færðar inn í Schengen-upplýsingakerfið II í þeim tilgangi að synja um komu og dvöl, að því marki sem kröfur um gæði gagna eru uppfylltar.
2. Skráningarnar skulu færðar inn, þær uppfærðar og þeim eytt af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis sem fer með formennsku í ráði Evrópusambandsins þegar ráðstöfunin er samþykkt. Ef það aðildarríki hefur ekki aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu II eða að skráningum sem færðar eru inn í samræmi við þessa reglugerð skal það aðildarríki sem fer með formennsku þar á eftir og sem hefur aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu II, þ.m.t. að skráningum sem færðar eru inn í samræmi við þessa reglugerð, taka á sig ábyrgðina.

Aðildarríkin skulu koma á nauðsynlegum verklagsreglum um innfærslu, uppfærslu og eyðingu slíkra skráninga.“

9)Eftirfarandi greinar bætast við:

„27. gr. a

Aðgangur Löggæslusamvinnustofnunarinnar (Europol) að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II

1. Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Europol), sem var komið á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 [\(*1\)](#), skal hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II þegar slíkt er nauðsynlegt til að hún geti unnið samkvæmt umboði sínu. Löggæslusamvinnustofnunin getur einnig skipst á og farið fram á frekari viðbótarupplýsingar í samræmi við ákvæði SIRENE-handbókarinnar.
2. Ef leit Löggæslusamvinnustofnunarinnar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu II skal hún upplýsa skráningaraðildarríkið um það með skiptum á viðbótarupplýsingum í gegnum fjarskiptavirkið og í samræmi við ákvæðin sem sett eru fram í SIRENE-handbókinni. Þar til Löggæslusamvinnustofnunin er fær um að nýta sér þá virkni sem fyrirhuguð er til skipta á viðbótarupplýsingum skal hún upplýsa skráningaraðildarríki eftir þeim leiðum sem skilgreindar eru með reglugerð (ESB) 2016/794.
3. Löggæslusamvinnustofnuninni er heimilt að vinna með viðbótarupplýsingar sem aðildarríkin hafa látið henni í té í þeim tilgangi að bera þær saman við gagnagrunna sína og verkefni tengd aðgerðamiðuðum greiningum sem miða að því að greina tengingar eða önnur viðeigandi tengsl og vegna þeirra stefnumiðuðu, þematengdu eða aðgerðamiðuðu greininga sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2016/794. Hvers kyns vinnsla Löggæslusamvinnustofnunarinnar á viðbótarupplýsingum vegna þessarar greinar skal fara fram í samræmi við þá reglugerð.
4. Notkun Löggæslusamvinnustofnunarinnar á upplýsingum sem finnast við leit í Schengen-upplýsingakerfinu II eða við vinnslu viðbótarupplýsinga skal háð samþykki skráningaraðildarríkisins. Ef aðildarríkið heimilar notkun slíkra upplýsinga skal meðhöndlun þeirra af hálfu Löggæslusamvinnustofnunarinnar falla undir reglugerð (ESB) 2016/794. Löggæslusamvinnustofnunin skal aðeins veita þriðju löndum og þriðju aðilum slíkar upplýsingar með samþykki skráningaraðildarríkisins og í fullu samræmi við lög Sambandsins um persónuvernd.

5. Löggæslusamvinnustofnunin:

a)skal ekki tengja hluta Schengen-upplýsingakerfisins II eða senda gögn, sem þar koma fram og hún hefur aðgang að, neinu kerfi til gagnaöflunar og vinnslu sem Löggæslusamvinnustofnunin notar eða er notað hjá henni, né heldur hala niður eða afrita á annan hátt neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins II, sbr. þó 4. og 6. mgr.,

b)skal eyða viðbótarupplýsingum sem innihalda persónuupplýsingar eigi síðar en einu ári eftir að viðkomandi skráningu hefur verið eytt, sbr. þó 1. mgr. 31. gr. reglugerðar (ESB) 2016/794. Þrátt fyrir það getur Löggæslusamvinnustofnunin, hafi hún upplýsingar um mál sem viðbótarupplýsingarnar tengjast í gagnagrunnum sínum eða verkefnum tengdum aðgerðamiðuðum greiningum, í sérstökum undantekningartilvikum varðveitt áfram viðbótarupplýsingarnar ef nauðsyn krefur til þess að hún geti sinnt skyldum sínum. Löggæslusamvinnustofnunin skal tilkynna skráningaraðildarríkinu og

aðildarríkinu sem annast framkvæmd um áframhaldandi varðveislu slíkra viðbótarupplýsinga og leggja fram rök fyrir því,

c)skal takmarka aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II, m.a. viðbótarupplýsingum, við starfsfólk stofnunarinnar með sérstaka heimild sem þarf aðgang að slíkum gögnum til þess að geta sinnt skyldum sínum,

d)skal samþykka og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr.,

e)skal sjá til þess að starfsfólk hennar, sem hefur heimild til að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu II, fái viðeigandi þjálfun og upplýsingar í samræmi við 14. gr. og

f)skal, með fyrirvara um reglugerð (ESB) 2016/794, heimila Evrópsku persónuverndarstofnuninni að fylgjast með og fara yfir starfsemi Löggæslusamvinnustofnunarinnar þegar hún nýtir rétt sinn til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II og við skipti á og vinnslu viðbótarupplýsinga.

6. Löggæslusamvinnustofnunin skal einungis afrita gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu II í tæknilegum tilgangi þegar slík afritun er nauðsynleg til þess að starfsfólk stofnunarinnar, sem til þess hefur tilskilda heimild, geti framkvæmt beina leit. Þessi reglugerð gildir um slík afrit. Aðeins skal nota þetta tæknilega afrit í þeim tilgangi að geyma gögn Schengen-upplýsingakerfisins II á meðan verið er að leita í þeim. Eyða skal gögnunum þegar leit í þeim er lokið. Ekki skal líta á slíka notkun sem ólögmætt niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins II. Löggæslusamvinnustofnunin skal ekki afrita skráningargögn eða viðbótargögn frá aðildarríkjunum eða frá tæknilegu stoðeiningunni II (CS-SIS II) inn í önnur kerfi stofnunarinnar.

7. Löggæslusamvinnustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu II í samræmi við ákvæði 12. gr. Ekki skal líta á slíkar aðgerðaskrár og skjöl sem ólögmætt niðurhal eða afritun á hluta Schengen-upplýsingakerfisins II.

8. Aðildarríkin skulu upplýsa Löggæslusamvinnustofnunina með skiptum á viðbótarupplýsingum um sérhverja jákvæða niðurstöðu úr skráningum sem varða hryðjuverk. Aðildarríkin geta í sérstökum undantekningartilvikum sleppt því að upplýsa Löggæslusamvinnustofnunina ef slíkt myndi tefla í tvísýnu yfirstandandi rannsóknnum, öryggi einstaklings eða ganga gegn mikilvægum öryggishagsmunum skráningaraðildarríkisins.

9. Ákvæði 8. mgr. gilda frá þeim degi þegar Löggæslusamvinnustofnunin er fær um að taka við viðbótarupplýsingum í samræmi við 1. mgr.

27. gr. b

Aðgangur evrópskra landamæra- og strandgæslusveita, teyma starfsfólks sem kemur að verkefnum er varða endursendingu og liðsmanna í stuðningsteymum við stjórnun fólksflutninga að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II

1. Liðsmenn sveitanna og teymanna sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 (*2), skulu, í samræmi við 8. mgr. 40. gr. þeirrar reglugerðar, samkvæmt umboði sínu og að því tilskildu að þeir hafi heimild til að annast eftirlit í samræmi við 1. mgr. 27. gr. þessarar reglugerðar og hafi fengið tilskilda þjálfun í samræmi við 14. gr. þessarar reglugerðar, hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II að svo miklu leyti sem slíkt er nauðsynlegt til að þeir geti sinnt starfi sínu og eins og krafist er í aðgerðaáætlun fyrir tiltekna aðgerð. Ekki skal rýmka aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II þannig að hann ná til annarra liðsmanna sveitar eða teymis.

2. Liðsmenn sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. skulu nýta réttinn til aðgangs að og leitar í gögnum Schengen-upplýsingakerfisins II í samræmi við 1. mgr. um tæknilegan skilflöt. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal setja tæknilega skilflötinn upp og viðhalda honum og skal hann gera kleift að tengjast miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu II beint.

3. Ef leit liðsmanns sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu II skal tilkynna skráningaraðildarríkinu um það. Liðsmenn sveita eða teyma skulu, í samræmi við 40. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624, aðeins afhafa til að bregðast við skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu II samkvæmt fyrirmælum frá landamæravörðum gístiaðildarríkisins þar sem þeir eru að störfum eða starfsfólki þess sem kemur að

verkefnum er varða endursendingu og, að meginreglu til, í þeirra viðurvist. Gistiaðildarríkið getur heimilað liðsmönnum sveitanna eða teymanna að koma fram fyrir sína hönd.

4. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu II í samræmi við ákvæði 12. gr.

5. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal samþykkja og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr. og tryggja að sveitirnar eða teymin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar beiti þessum ráðstöfunum.

6. Ekkert í þessari grein má túlka á þann veg að það hafi áhrif á ákvæði reglugerðar (ESB) 2016/1624 varðandi persónuvernd og þá bótaábyrgð sem Landamæra- og strandgæslustofnunin ber vegna óheimillar eða rangrar vinnslu á slíkum gögnum.

7. Með fyrirvara um 2. mgr. skal ekki tengja neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins II neinu öðru kerfi vegna gagnaöflunar og vinnslu sem sveitirnar eða teymin, sem um getur í 1. mgr., eða Landamæra- og strandgæslustofnunin starfrækja né flytja gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu II, sem sveitirnar eða teymin hafa aðgang að, yfir í slíkt kerfi. Ekki skal hala niður eða afrita neinn hluta Schengen-upplýsingakerfisins II. Ekki skal líta á aðgerðaskráningu yfir aðgang og leitir sem ólögmett niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins II.

8. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal heimila Evrópsku persónuverndarstofnuninni að fylgjast með og fara yfir starfsemi sveitanna eða teymanna sem um getur í þessari grein þegar þau nýta sér rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II. Þetta skal ekki hafa áhrif á önnur ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 [\(*3\)](#).

[\(*1\)](#) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 frá 11. maí 2016 um Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Europol) sem kemur í stað og fellir úr gildi ákvarðanir ráðsins 2009/371/DIM, 2009/934/DIM, 2009/935/DIM, 2009/936/DIM og 2009/968/DIM ([Stjtið. ESB L 135, 24.5.2016, bls. 53](#)).“

[\(*2\)](#) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 frá 14. september 2016 um Evrópsku landamæra- og strandgæsluna og um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 og um niðurfellingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 863/2007, reglugerð ráðsins (EB) nr. 2007/2004 og ákvörðun ráðsins 2005/267/EB ([Stjtið. ESB L 251, 16.9.2016, bls. 1](#)).“

[\(*3\)](#) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 frá 23. október 2018 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu stofnana, aðila, skrifstofa og sérstofnana Sambandsins á persónuupplýsingum og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og ákvörðunar nr. 1247/2002/EB ([Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 39](#)).“

64. gr.

Breyting á samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins

Ákvæði 25. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins eru felld brott.

65. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 1987/2006 er felld úr gildi frá og með þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda, eins og fram kemur í fyrstu undirgrein 5. mgr. 66. gr.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í viðaukanum.

66. gr.

Gildistaka, upphaf starfsemi og framkvæmd

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

2. Eigi síðar en 28. desember 2021 skal framkvæmdastjórnin samþykkja ákvörðun um það hvaða dag starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins hefst samkvæmt þessari reglugerð, eftir sannprófun á að eftirfarandi skilyrði hafi verið uppfyllt:

a) nauðsynlegar framkvæmdagerðir vegna beitingar þessarar reglugerðar hafa verið samþykktar,

b) aðildarríkin hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni um að þau hafi gert nauðsynlegar tæknilegar og lagalegar ráðstafanir vegna vinnslu gagna í Schengen-upplýsingakerfinu og skipta á viðbótarupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð og

c) Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingateknikerfa hefur tilkynnt framkvæmdastjórninni um að lokið hafi verið með fullnægjandi hætti við allar prófanir varðandi tæknilegu stoðeininguna og samspilið milli tæknilegu stoðeiningarinnar og landsbundinna Schengen-upplýsingakerfa.

3. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast grannt með því hvernig miðar að uppfylla skilyrðin í 2. mgr. og upplýsa Evrópuþingið og ráðið um niðurstöðu þeirrar sannprófunar sem um getur í þeirri málsgrein.

4. Eigi síðar en 28. desember 2019 og á hverju ári eftir það, þar til ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 2. mgr., hefur verið tekin, skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um það hvernig undirbúningi fyrir fulla framkvæmd þessarar reglugerðar miðar. Skýrslan skal einnig innihalda nákvæmar upplýsingar um þann kostnað sem stofnað hefur verið til og upplýsingar um hvers konar áhættu sem gæti haft áhrif á heildarkostnaðinn.

5. Þessi reglugerð kemur til framkvæmda frá og með þeim degi sem ákvarðaður er í samræmi við 2. mgr.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein:

a) koma 4. gr. (4. mgr.), 5. gr., 8. gr. (4. mgr.), 9. gr. (1. og 5. mgr.), 15. gr. (7. mgr.), 19. gr., 20. gr. (3. og 4. mgr.), 32. gr. (4. gr.), 33. gr. (4. mgr.), 47. gr. (4. mgr.), 48. gr. (6. mgr.), 60. gr. (6. og 9. mgr.), 61. gr., 62. gr., 63. gr. (1.–6. liður og 8. liður) og 3. og 4. mgr. þessarar greinar til framkvæmda frá og með gildistökudegi þessarar reglugerðar,

b) kemur 9. liður 63. gr. til framkvæmda frá og með 28. desember 2019,

c) kemur 7. liður 63. gr. til framkvæmda frá og með 28. desember 2020.

6. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 2. mgr., skal birt í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar í samræmi við sáttmálana.

Gjört í Brussel 28. nóvember 2018.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

A. TAJANI

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

K. EDTSTADLER

(1) Afstaða Evrópuþingsins frá 24. október 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 19. nóvember 2018.

(2) [Stjtið. EB L 239, 22.9.2000, bls. 19.](#)

(3) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2424/2001 frá 6. desember 2001 um þróun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. EB L 328, 13.12.2001, bls. 4.](#)).

(4) Ákvörðun ráðsins 2001/886/DIM frá 6. desember 2001 um þróun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. EB L 328, 13.12.2001, bls. 1.](#)).

(5) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1987/2006 frá 20. desember 2006 um stofnsetningu, rekstur og notkun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. ESB L 381, 28.12.2006, bls. 4.](#)).

(6) Ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM frá 12. júní 2007 um stofnsetningu, rekstur og notkun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. ESB L 205, 7.8.2007, bls. 63.](#)).

(7) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1862 frá 28. nóvember 2018 um stofnsetningu, rekstur og notkun Schengen-upplýsingakerfisins (SIS) á sviði lögreglusamvinnu og dómsmálasamstarfs í sakamálum, um breytingu og niðurfellingu ákvörðunar ráðsins 2007/533/DIM og um niðurfellingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1986/2006 og ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2010/261/ESB (Stjtið. ESB L 312, 7.12.2018, bls. 56).

(8) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1726 frá 14. nóvember 2018 um Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (eu-LISA) og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1987/2006 og ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM og niðurfellingu reglugerðar (ESB) nr. 1077/2011 (Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 99).

(9) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/680 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum og frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu rammaákvörðunar ráðsins 2008/977/DIM (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 89).

(10) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

(11) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/115/EB frá 16. desember 2008 um sameiginlega staðla og málsmeðferð í aðildarríkjunum varðandi endursendingu ríkisborgara þriðju landa sem dvelja þar ólöglega (Stjtið. ESB L 348, 24.12.2008, bls. 98).

(12) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/38/EB frá 29. apríl 2004 um rétt borgara Sambandsins og aðstandenda þeirra til frjálsrar farar og dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1612/68 og niðurfellingu tilskipana 64/221/EBE, 68/360/EBE, 72/194/EBE, 73/148/EBE, 75/34/EBE, 75/35/EBE, 90/364/EBE, 90/365/EBE og 93/96/EBE (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 77).

(13) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 frá 23. október 2018 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu stofnana, aðila, skrifstofa og sérstofnana Sambandsins á persónuupplýsingum og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og ákvörðunar nr. 1247/2002/EB (Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 39).

(14) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 frá 11. maí 2016 um Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Europol) sem kemur í stað og fellir úr gildi ákvarðanir ráðsins 2009/371/DIM, 2009/934/DIM, 2009/935/DIM, 2009/936/DIM og 2009/968/DIM (Stjtið. ESB L 135, 24.5.2016, bls. 53).

(15) Stjtið. EB L 56, 4.3.1968, bls. 1.

(16) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 frá 14. september 2016 um Evrópsku landamæra- og strandgæsluna og um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 og um niðurfellingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 863/2007, reglugerð ráðsins (EB) nr. 2007/2004 og ákvörðun ráðsins 2005/267/EB (Stjtið. ESB L 251, 16.9.2016, bls. 1).

(17) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

(18) Stjtið. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

(19) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 515/2014 frá 16. apríl 2014 um að koma á fót, sem hluta af Sjóðnum fyrir innra öryggi, fjármögnunarleið til fjárstuðnings við ytri landamæri og vegabréfsáritanir og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 574/2007/EB (Stjtið. ESB L 150, 20.5.2014, bls. 143).

(20) Ákvörðun ráðsins 2000/365/EB frá 29. maí 2000 varðandi beiðni Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna (Stjtið. EB L 131, 1.6.2000, bls. 43).

(21) Ákvörðun ráðsins 2002/192/EB frá 28. febrúar 2002 varðandi beiðni Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna (Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 20).

(22) Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36.

(23) Ákvörðun ráðsins 1999/437/EB frá 17. maí 1999 um sérstakt fyrirkomulag um beitingu samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna (Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31).

(24) Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 52.

(25) Ákvörðun ráðsins 2008/146/EB frá 28. janúar 2008 um undirritun, fyrir hönd Evrópubandalagsins, á samningnum sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Svissneska ríkjasambandið gerðu með sér um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna ([Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 1](#)).

(26) [Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 21](#).

(27) Ákvörðun ráðsins 2011/350/ESB frá 7. mars 2011 um undirritun, fyrir hönd Evrópusambandsins, á bókuninni sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Svissneska ríkjasambandið og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna að því er varðar afnám eftirlits á innri landamærum og um för fólks ([Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 19](#)).

(28) Ákvörðun ráðsins 2010/365/ESB frá 29. júní 2010 um beitingu ákvæða Schengen-réttarreglnanna sem varða Schengen-upplýsingakerfið í Lýðveldinu Búlgaríu og Rúmeníu ([Stjtið. ESB L 166, 1.7.2010, bls. 17](#)).

(29) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2018/934 frá 25. júní 2018 um að koma eftirstandandi ákvæðum Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið til framkvæmda í Lýðveldinu Búlgaríu og Rúmeníu ([Stjtið. ESB L 165, 2.7.2018, bls. 37](#)).

(31) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2017/733 frá 25. apríl 2017 um beitingu ákvæða Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið í Lýðveldinu Króatíu ([Stjtið. ESB L 108, 26.4.2017, bls. 31](#)).

(31) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1](#)).

(32) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/541 frá 15. mars 2017 um baráttu gegn hryðjuverkum og að skipta út rammaákvörðun ráðsins 2002/475/DIM og breyta ákvörðun ráðsins 2006/671/DIM ([Stjtið. ESB L 88, 31.3.2017, bls. 6](#)).

(33) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 frá 9. mars 2016 um setningu Sambandsreglna um för fólks yfir landamæri (Schengen-landamærareglurnar) ([Stjtið. ESB L 77, 23.3.2016, bls. 1](#)).

(34) Reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1053/2013 frá 7. október 2013 um að koma á fót mats- og eftirlitskerfi til að sannprófa beitingu Schengen-réttarreglnanna og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdanefndarinnar frá 16. september 1998 um skipan fastanefndar um mat á Schengen-samningnum og framkvæmd hans ([Stjtið. ESB L 295, 6.11.2013, bls. 27](#)).

(35) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/32/ESB frá 26. júní 2013 um sameiginlegar málsmeðferðarreglur við veitingu og afturköllun á alþjóðlegri vernd ([Stjtið. ESB L 180, 29.6.2013, bls. 60](#)).

(36) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 377/2004 frá 19. febrúar 2004 um að koma á neti tengifulltrúa innflytjendamála ([Stjtið. ESB L 64, 2.3.2004, bls. 1](#)).

(37) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 810/2009 frá 13. júlí 2009 um Bandalagsreglur um vegabréfsáritanir (vegabréfsáritunarreglurnar) ([Stjtið. ESB L 243, 15.9.2009, p. 1](#)).

VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Reglugerð (EB) nr. 1987/2006	Þessi reglugerð
1. gr.	1. gr.
2. gr.	2. gr.
3. gr.	3. gr.
4. gr.	4. gr.
5. gr.	5. gr.
6. gr.	6. gr.
7. gr.	7. gr.
8. gr.	8. gr.

9. gr.	9. gr.
10. gr.	10. gr.
11. gr.	11. gr.
12. gr.	12. gr.
13. gr.	13. gr.
14. gr.	14. gr.
15. gr.	15. gr.
16. gr.	16. gr.
17. gr.	17. gr.
18. gr.	18. gr.
19. gr.	19. gr.
20. gr.	20. gr.
21. gr.	21. gr.
22. gr.	32. og 33. gr.
23. gr.	22. gr.
—	23. gr.
24. gr.	24. gr.
25. gr.	26. gr.
26. gr.	25. gr.
—	27. gr.
—	28. gr.
—	29. gr.
—	30. gr.
—	31. gr.
27. gr.	34. gr.
27. gr. a	35. gr.
27. gr. b	36. gr.
—	37. gr.
28. gr.	38. gr.
29. gr.	39. gr.
30. gr.	40. gr.
31. gr.	41. gr.
32. gr.	42. gr.
33. gr.	43. gr.

34. gr.	44. gr.
—	45. gr.
35. gr.	46. gr.
36. gr.	47. gr.
37. gr.	48. gr.
38. gr.	49. gr.
39. gr.	50. gr.
40. gr.	—
—	51. gr.
41. gr.	53. gr.
42. gr.	52. gr.
43. gr.	54. gr.
44. gr.	55. gr.
45. gr.	56. gr.
46. gr.	57. gr.
47. gr.	—
48. gr.	58. gr.
49. gr.	59. gr.
50. gr.	60. gr.
—	61. gr.
51. gr.	62. gr.
52. gr.	—
—	63. gr.
—	64. gr.
53. gr.	—
—	65. gr.
54. gr.	—
55. gr.	66. gr.